

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 565

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 16 august 2007

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
772.	2	833.	9–12
— Decret privind acreditarea unui ambasador		— Hotărâre privind normele de organizare și funcționare a comisiilor paritare și încheierea acordurilor colective	
773.	2	868.	13–14
— Decret privind conferirea Ordinului <i>Virtutea Maritimă</i> în grad de <i>Cavaler</i>		— Hotărâre privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane.....	
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
37.	3–6	923.	14–19
— Ordonanță privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora.....		— Hotărâre privind aprobarea Programului de măsuri pentru elaborarea Strategiei naționale pentru reducerea efectelor secetei pe termen scurt, mediu și lung	
820.	7	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
— Hotărâre pentru aprobarea Memorandumului de înțelegere dintre Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor din România și Financial Crimes Enforcement Network privind cooperarea în schimbul de informații având legătură cu spălarea banilor și finanțarea terorismului, semnat la Hamilton, Bermuda, la 31 mai 2007		1.100.	20–31
Memorandum de înțelegere între Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor și Financial Crimes Enforcement Network privind cooperarea în schimbul de informații având legătură cu spălarea banilor și finanțarea terorismului	7–8	— Ordin al ministrului mediului și dezvoltării durabile privind modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare al Comisiei pentru acreditarea persoanelor fizice și juridice ca verficatori de mediu, aprobat prin Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 1.201/2006.....	
		★	
		Rectificări	31

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind acreditarea unui ambasador**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Ion Vițcu se acreditează în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Argentina și în Republica Paraguay.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**TRAIAN BĂSESCU**

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 10 august 2007.

Nr. 772.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind conferirea Ordinului *Virtutea Maritimă*
în grad de *Cavaler***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 8 lit. A și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările ulterioare,
având în vedere propunerea ministrului apărării,
pentru înaltul profesionalism dovedit și contribuția meritorie avută la îndeplinirea misiunilor încredințate, pentru modul în care a reprezentat școala românească de navigație în cadrul Alianței Nord-Atlantice, ca navă „Amiral” a Flotei Militare a României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Virtutea Maritimă* în grad de *Cavaler*, cu însemn de pace, Fregatei „Mărășești”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**TRAIAN BĂSESCU**

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 13 august 2007.

Nr. 773.

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONANȚĂ****privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. II.3 din Legea nr. 266/2007 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

CAPITOLUL I**Scop și domeniu de aplicare**

Art. 1. — (1) Prezenta ordonanță stabilește cadrul de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto care efectuează operațiuni de transport rutier ce fac obiectul Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 561/2006 de armonizare a anumitor dispoziții din domeniul social privind transportul rutier și amendare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 3.821/85 și Regulamentului Consiliului (CE) nr. 2.135/98 și abrogare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 3.820/85 sau operațiuni de transport rutier care fac obiectul Acordului european privind activitatea echipajelor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere internaționale (AETR), denumit în continuare *Acordul AETR*.

(2) Prezenta ordonanță stabilește cadrul de aplicare a regulilor privind utilizarea aparatelor de înregistrare a perioadelor de conducere, pauzelor și perioadelor de odihnă ale conducătorilor auto, denumite în continuare *tahografe* sau *tahografe digitale*, așa cum sunt acestea definite în anexa nr. I și în anexa nr. IB la Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3.821/85 privind echipamentul de înregistrare în transportul rutier, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Operațiunile de transport la care se face referire la art. 13 alin. (1) lit. a), b), c), d), h), k), m), n) și p) al Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 561/2006 sunt exceptate, pe teritoriul României, de la aplicarea prevederilor acestui regulament.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor poate acorda, cu acordul Comisiei Europene, derogări temporare de la regulile privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto, în condițiile prevăzute la art. 14 al Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 561/2006.

CAPITOLUL II**Activitatea de control**

Art. 4. — (1) Controlul respectării prevederilor Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 561/2006, ale Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 3.821/85, ale Acordului AETR și ale prezentei ordonanțe se va desfășura atât în trafic, cât și la sediile întreprinderilor și operatorilor de transport rutier.

(2) Controlul în trafic se efectuează de către personalul cu atribuții de control din cadrul Autorității Rutiere Române — A.R.R. și/sau de către polițiști rutieri.

(3) Controlul la sediile întreprinderilor și operatorilor de transport rutier se efectuează de către personalul cu atribuții de control din cadrul Autorității Rutiere Române — A.R.R. și/sau de către personalul cu atribuții de control din cadrul Inspecției

Muncii — I.M., Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse.

(4) Coordonatorul național al activităților de control cu privire la respectarea prevederilor Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 561/2006, ale Acordului AETR și ale Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 3.821/85 este Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., denumită în continuare *Coordonator național*.

Art. 5. — Coordonatorul național are următoarele atribuții principale:

a) coordonează activitatea de control, astfel încât:

- (i) să fie verificat anual cel puțin 1% din totalul zilelor lucrate în cursul anului de conducătorii auto care fac obiectul prezentei ordonanțe. Începând cu 1 ianuarie 2008 vor fi verificate anual cel puțin 2% din totalul zilelor lucrate în cursul anului de conducătorii auto, iar începând cu 1 ianuarie 2010 vor fi verificate anual cel puțin 3% din totalul zilelor lucrate în cursul anului de conducătorii auto;
- (ii) să fie verificate în trafic cel puțin 15% din totalul zilelor de lucru ale conducătorilor auto verificate anual și cel puțin 25% din numărul acestora să fie verificate la sediile întreprinderilor de transport rutier. Începând cu 1 ianuarie 2008, cel puțin 30% din totalul zilelor de lucru ale conducătorilor auto verificate anual vor fi verificate în trafic și cel puțin 50% din numărul acestora vor fi verificate la sediul întreprinderilor de transport rutier;

b) colaborează cu organismele similare din celelalte state membre ale Uniunii Europene în vederea organizării unor activități comune de control;

c) transmite la fiecare 2 ani Comisiei Europene raportări statistice cu privire la activitatea de control, conform prevederilor art. 17 al Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 561/2006 și Deciziei Comisiei nr. 93/173/CEE;

d) colaborează cu organismele similare din celelalte state membre ale Uniunii Europene, în vederea depistării și sancționării unor eventuale încălcări ale prevederilor Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 561/2006, Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 3.821/85 și/sau Acordului AETR, acolo unde există indicii în acest sens;

e) transmite informațiile prevăzute la art. 22 alin. (2) din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 561/2006 și, respectiv, la art. 19 alin. (3) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3.821/85 organismelor similare din celelalte state membre ale Uniunii Europene, la fiecare 6 luni și ori de câte ori sunt solicitate astfel de informații cu privire la anumite cazuri particulare.

Art. 6. — (1) Toate instituțiile implicate în activitatea de control vor înainta anual Coordonatorului național statistici detaliate cu privire la controalele desfășurate, care să cuprindă cel puțin următoarele informații:

- a) în ceea ce privește controalele în trafic:
- (i) tipul de drum pe care a avut loc controlul — autostradă, drum național sau drum județean/local — și statul în care este înmatriculat vehiculul, astfel încât să fie evitată orice fel de discriminare bazată pe naționalitate;
 - (ii) tipul de tahograf instalat pe vehicul;
- b) în ceea ce privește controalele la sediile întreprinderilor și operatorilor de transport rutier:
- (i) tipul de activitate de transport — transport național sau internațional, de mărfuri sau de persoane, public ori în cont propriu;
 - (ii) dimensiunea parcului de vehicule al întreprinderilor și operatorilor de transport rutier;
 - (iii) tipul de tahograf instalat pe vehicul.
- (2) Statisticile prevăzute la alin. (1) se centralizează de către Coordonatorul național și se transmit la fiecare 2 ani Comisiei Europene.
- Art. 7. — În cursul exercitării atribuțiilor, personalul cu atribuții de control are dreptul:
- a) să pătrundă în orice vehicul care face obiectul prezentei ordonanțe și să inspecteze orice parte a vehiculului și a tahografului, putând să verifice, să rețină și/sau să copieze orice document sau înregistrare relevantă pentru activitatea de control;
 - b) să solicite conducătorului auto sau întreprinderii/operatorului de transport rutier să prezinte de îndată vehiculul spre a fi inspectat într-o locație dotată corespunzător pentru evaluări tehnice amănunțite, dacă există indicii privind intervenții neautorizate asupra tahografului sau indicii privind existența unor mijloace ilegale de manipulare a tahografului care nu pot fi verificate corespunzător în trafic;
 - c) să pătrundă, în vederea efectuării controlului și în timpul programului normal de lucru, în orice spațiu în care își desfășoară activitatea întreprinderea/operatorul de transport rutier, unde pot exista informații relevante pentru activitatea de control al respectării regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto.

CAPITOLUL III Contravenții și sancțiuni

Art. 8. — Constituie contravenții următoarele fapte:

1. utilizarea unui vehicul fără tahograf sau tahograf digital ori utilizarea unor tahografe sau tahografe digitale neomologate;
2. montarea unor tahografe sau tahografe digitale neomologate;
3. utilizarea unor tahografe sau tahografe digitale nesigilate;
4. utilizarea unor tahografe sau tahografe digitale montate/reparate/calibrate de operatori economici neautorizați;
5. utilizarea unor tahografe digitale necalibrate;
6. utilizarea unor tahografe sau tahografe digitale cu termenul de valabilitate al verificării/calibrării periodice depășit;
7. calibrarea incorectă a unui tahograf sau tahograf digital;
8. utilizarea unor dispozitive ilegale de manipulare a tahografului;
9. montarea unor dispozitive ilegale de manipulare a tahografului;
10. conducerea unui vehicul dotat cu tahograf fără a utiliza diagrame tahograf;
11. conducerea unui vehicul dotat cu tahograf digital fără a utiliza cartela tahografică;
12. nerespectarea prevederilor art. 14 alin. (1) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3.821/85, privind asigurarea unui număr suficient de diagrame tahografice corespunzătoare pentru efectuarea operațiunilor de transport;
13. nerespectarea obligației de a asigura posibilitatea utilizării imprimantei tahografului digital în trafic la solicitarea personalului de control, conform prevederilor art. 14 alin. (1) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3.821/85;

14. nerespectarea prevederilor art. 14 alin. (4) lit. a) teza a treia din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3.821/85, privind deținerea, de către un conducător auto, a mai mult de o cartelă tahografică validă;

15. nerespectarea prevederilor art. 14 alin. (4) lit. a) teza a treia, din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3.821/85, privind utilizarea, de către un conducător auto, a unei cartele tahografice eliberate altei persoane;

16. nerespectarea prevederilor art. 14 alin. (4) lit. a) teza a treia din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3.821/85, privind utilizarea unei cartele tahografice defecte sau expirate;

17. nerespectarea prevederilor art. 15 alin. (1) teza a cincea din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3.821/85, privind modul de utilizare a tahografului digital atunci când cartela tahografică este defectă sau nu este în posesia conducătorului auto;

18. nerespectarea prevederilor art. 15 alin. (1) teza întâi din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3.821/85, privind utilizarea unor diagrame tahografice sau cartele tahografice murdare sau deteriorate;

19. nerespectarea prevederilor art. 15 alin. (2) teza întâi din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3.821/85, privind scoaterea neautorizată a diagramei tahografice din tahograf sau a cartelei tahografice din tahograful digital înaintea terminării zilei de lucru sau utilizarea lor pentru o perioadă mai lungă decât cea prevăzută;

20. nerespectarea prevederilor art. 15 alin. (2) teza a treia din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3.821/85, privind utilizarea diagramei tahograf sau a cartelei tahografice atunci când vehiculul este condus de un echipaj format din mai mulți conducători auto;

21. nerespectarea de către conducătorul auto a obligației prevăzute la art. 15 alin. (2) teza a doua din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3.821/85, privind introducerea manuală a unor date;

22. nerespectarea prevederilor art. 15 alin. (3) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3.821/85, privind reglarea ceasului tahografului și utilizarea comutatorului;

23. necompletarea pe diagrama tahograf a datelor prevăzute la art. 15 alin. (5) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3.821/85;

24. omisiunea de a introduce manual în tahograful digital datele prevăzute la art. 15 alin. (5) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3.821/85;

25. nerespectarea prevederilor art. 16 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 3.821/85, privind utilizarea vehiculului și înregistrarea datelor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto în eventualitatea defectării sau funcționării defectuoase a tahografului ori în eventualitatea în care conducătorul auto nu poate utiliza cartela tahograf fiind distrusă, defectă, pierdută sau furată;

26. depășirea perioadei maxime de conducere neîntreruptă cu până la o oră;

27. depășirea perioadei maxime de conducere neîntreruptă cu până la două ore;

28. depășirea perioadei maxime de conducere neîntreruptă cu până la 3 ore;

29. depășirea perioadei maxime de conducere neîntreruptă cu până la 4 ore;

30. depășirea perioadei maxime de conducere neîntreruptă cu 4 ore sau mai mult;

31. depășirea perioadei maxime zilnice de conducere cu până la o oră;

32. depășirea perioadei maxime zilnice de conducere cu până la două ore;

33. depășirea perioadei maxime zilnice de conducere cu până la 3 ore;

34. depășirea perioadei maxime zilnice de conducere cu până la 4 ore;

35. depășirea perioadei maxime zilnice de conducere cu 4 ore sau mai mult;

36. depășirea perioadei maxime de conducere într-un interval de două săptămâni;

37. nerespectarea perioadei minime de odihnă într-un interval de 24 de ore cu până la o oră;

38. nerespectarea perioadei minime de odihnă într-un interval de 24 de ore cu până la două ore;

39. nerespectarea perioadei minime de odihnă într-un interval de 24 de ore cu până la 3 ore;

40. nerespectarea perioadei minime de odihnă într-un interval de 24 de ore cu până la 4 ore;

41. nerespectarea perioadei minime de odihnă într-un interval de 24 de ore cu 4 ore sau mai mult;

42. nerespectarea perioadei minime de odihnă într-un interval de 30 de ore, atunci când vehiculul este condus de un echipaj format din minimum 2 conducători auto, cu până la o oră;

43. nerespectarea perioadei minime de odihnă într-un interval de 30 de ore, atunci când vehiculul este condus de un echipaj format din minimum 2 conducători auto, cu până la două ore;

44. nerespectarea perioadei minime de odihnă într-un interval de 30 de ore, atunci când vehiculul este condus de un echipaj format din minimum 2 conducători auto, cu până la 3 ore;

45. nerespectarea perioadei minime de odihnă într-un interval de 30 de ore, atunci când vehiculul este condus de un echipaj format din minimum 2 conducători auto, cu până la 4 ore;

46. nerespectarea perioadei minime de odihnă într-un interval de 30 de ore, atunci când vehiculul este condus de un echipaj format din minimum 2 conducători auto, cu 4 ore sau mai mult;

47. nerespectarea perioadei minime de odihnă săptămânală după 6 perioade zilnice de conducere;

48. nerespectarea perioadei minime de odihnă săptămânală după 12 perioade zilnice de conducere;

49. conducerea unui vehicul imobilizat de către autoritatea competentă;

50. refuzul în cursul controlului de a permite verificarea, reținerea sau copierea oricărei înregistrări privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto;

51. neprezentarea, în trafic, a numărului necesar de diagrame tahografice, a cartelei tahografice sau a listărilor efectuate cu imprimanta tahografului digital, conform prevederilor Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 3.821/85 sau Acordului AETR, după caz;

52. neprezentarea, în cursul controlului la sediu întreprinderii/operatorului de transport rutier, a înregistrărilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto solicitate de personalul de control;

53. lipsa, la sediu întreprinderii/operatorului de transport rutier, a registrului de sarcini și a orarului serviciului regulat, prevăzute la art. 16 alin. (1) din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 561/2006;

54. neînscriserea în registrul de sarcini a tuturor datelor prevăzute la art. 16 alin. (2) și alin. (3) lit. a) din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 561/2006;

55. nesemnarea registrului de sarcini de către conducătorul întreprinderii/operatorului de transport rutier sau de către o persoană împuternicită de acesta, potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) lit. b) din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 561/2006;

56. neprezentarea de către conducătorul auto, în cursul controlului în trafic, a unei copii a registrului de sarcini și a orarului serviciului regulat, conform prevederilor art. 16 alin. (2) din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 561/2006;

57. nerespectarea obligației de a păstra registrul de sarcini o perioadă de cel puțin un an de la expirarea perioadei la care se referă și de a pune la dispoziția conducătorilor auto câte o copie a acestuia, conform prevederilor art. 16 alin. (3) lit. c) din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 561/2006;

58. nereturnarea diagramelor tahografice utilizate de către conducătorul auto întreprinderii/operatorului de transport rutier, spre a fi păstrate la sediu, după 28 de zile de la utilizarea lor;

59. nerespectarea obligației întreprinderii/operatorului de transport rutier de a descărca și stoca la sediu, cel mai târziu la fiecare 28 de zile, datele din cartelele tahografice ale conducătorilor auto și/sau nerespectarea obligației de a descărca și stoca la sediu, cel mai târziu la fiecare 90 de zile, datele din tahografele digitale ale vehiculelor pe care le utilizează;

60. nerespectarea obligației întreprinderii/operatorului de transport rutier de a păstra înregistrările privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto cel puțin un an de la efectuarea acestora, în ordine cronologică și separat pentru fiecare conducător auto;

61. acordarea de către întreprindere/operatorul de transport rutier a unor plăți conducătorilor auto, chiar și sub formă de bonificații sau prime, în funcție de distanța parcursă și/sau de cantitatea de mărfuri transportată.

Art. 9. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 8 se sancționează după cum urmează:

a) cele de la pct. 1, 3, 8, 49, 50 și 60, cu amendă de la 9.000 lei la 10.000 lei, aplicabilă întreprinderii/operatorului de transport rutier;

b) cele de la pct. 2 și 9, cu amendă de la 9.000 lei la 10.000 lei, aplicabilă atelierului care a montat tahograful, tahograful digital sau dispozitivul ilegal;

c) cele de la pct. 4, 53 și 57, cu amendă de la 4.500 lei la 5.000 lei, aplicabilă întreprinderii/operatorului de transport rutier;

d) cele de la pct. 10, 11 și 15, cu amendă de la 4.500 lei la 5.000 lei, aplicabilă întreprinderii/operatorului de transport rutier sau conducătorului auto, după caz;

e) cea de la pct. 7, cu amendă de la 4.500 lei la 5.000 lei, aplicabilă atelierului care a calibrat tahograful sau tahograful digital;

f) cele de la pct. 5, 6, 12, 13 și 61, cu amendă de la 3.500 lei la 4.000 lei, aplicabilă întreprinderii/operatorului de transport rutier;

g) cele de la pct. 14 și 16, cu amendă de la 3.500 lei la 4.000 lei, aplicabilă conducătorului auto;

h) cele de la pct. 51, 52, 58 și 59, cu amendă de la 3.000 lei la 3.500 lei, aplicabilă întreprinderii/operatorului de transport rutier;

i) cele de la pct. 54, 55 și 56, cu amendă de la 2.000 lei la 2.500 lei, aplicabilă întreprinderii/operatorului de transport rutier;

j) cele de la pct. 30, 35, 41 și 46, cu amendă de la 3.000 lei la 5.000 lei, aplicabilă întreprinderii/operatorului de transport rutier;

k) cele de la pct. 29, 34, 40 și 45, cu amendă de la 2.500 lei la 3.000 lei, aplicabilă întreprinderii/operatorului de transport rutier;

l) cele de la pct. 28, 33, 39 și 44, cu amendă de la 2.000 lei la 2.500 lei, aplicabilă întreprinderii/operatorului de transport rutier;

m) cele de la pct. 27, 32, 38 și 43, cu amendă de la 1.500 lei la 2.000 lei, aplicabilă întreprinderii/operatorului de transport rutier;

n) cele de la pct. 26, 31, 36, 37, 42, 47 și 48, cu amendă de la 1.000 lei la 1.500 lei, aplicabilă întreprinderii/operatorului de transport rutier;

o) cele de la pct. 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24 și 25, cu amendă de la 1.000 lei la 1.500 lei, aplicabilă conducătorului auto.

(2) În măsura în care contravențiile la care se face referire la art. 8 pct. 26—35 și 37—48 sunt depistate în trafic, precum și în toate celelalte situații în care conducătorul auto nu poate dovedi efectuarea pauzelor și/sau perioadelor minime de odihnă prevăzute de legislația în vigoare, suplimentar față de sancțiunea cu amenda prevăzută la alin. (1), se va aplica și sancțiunea imobilizării vehiculului până la îndeplinirea condițiilor de legalitate pentru continuarea transportului.

(3) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal, ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin. (1), agentul constatator făcând mențiune în procesul-verbal despre această posibilitate.

(4) Contravențiile prevăzute în prezenta ordonanță se constată și se sancționează de către personalul cu atribuții de inspecție și control din cadrul Autorității Rutiere Române—A.R.R., de către personalul cu atribuții de inspecție și control din cadrul Inspecției Muncii — I.M., Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse și de către polițiștii rutieri, potrivit competențelor ce le revin.

Art. 10. — Contravențiilor prevăzute la art. 8 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 11. — (1) În termen de cel mult 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Ministerul Transporturilor va aproba prin ordin al ministrului:

a) norme tehnice privind eliberarea, înlocuirea, schimbarea și înnoirea cartelelor tahografice, precum și pentru descărcarea și stocarea datelor din tahografele digitale și cartelele tahografice;

b) norme detaliate privind activitatea de control, prin care se va introduce și un sistem de evaluare a întreprinderilor/operatorilor de transport rutier în ceea ce privește respectarea regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele

de odihnă ale conducătorilor auto, în funcție de numărul și de gravitatea contravențiilor constatate, precum și reguli detaliate privind modul de imobilizare a vehiculelor;

c) reglementări privind condițiile de montare, reparare și verificare a tahografelor, precum și de autorizare a operatorilor economici care desfășoară astfel de activități.

(2) În termen de cel mult 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Ministerul Transporturilor va elabora și va supune spre aprobare Guvernului reglementări specifice privind organizarea timpului de muncă al lucrătorilor mobili în transportul rutier de mărfuri și persoane.

(3) Ministerul Transporturilor, prin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., va lua măsuri pentru ca la proiectarea și construcția drumurilor noi, precum și la reabilitarea sau modernizarea drumurilor existente, pe care le administrează, să se realizeze pe marginea acestora spații adecvate care să poată fi utilizate atât pentru punerea în aplicare a prevederilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto, cât și pentru desfășurarea activităților de control al respectării acestor prevederi.

(4) Prezenta ordonanță transpune prevederile art. 1, art. 2 alin. (1), (3) și (4), art. 3, art. 4 alin. (6), art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (1), art. 8 alin. (1) și ale art. 16 alin. (1) din Directiva 2006/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind condițiile minime pentru punerea în aplicare a regulamentelor (CEE) nr. 3.820/85 și (CEE) nr. 3.821/85 ale Consiliului privind legislația socială referitoare la activitățile de transport rutier și de abrogare a Directivei 88/599/CEE a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial L nr. 102 din 11 aprilie 2006, p. 35—44.

Art. 12. — Prezenta ordonanță intră în vigoare în termen de 3 zile de la publicare, cu excepția art. 8—10, care intră în vigoare în termen de 10 zile de la data publicării.

Art. 13. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă Ordonanța Guvernului nr. 17/2002 privind stabilirea perioadelor de conducere și a perioadelor de odihnă ale conducătorilor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere și organizarea timpului de muncă al lucrătorilor mobili în transportul rutier de mărfuri și persoane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 din 2 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 466/2003, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor,

Ludovic Orban

Ministrul internelor și reformei administrative,

Cristian David

Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,

Paul Păcuraru

Departamentul pentru Afaceri Europene,

Adrian Ciocănea

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Doina-Elena Dascălu,

secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
pentru aprobarea Memorandumului de înțelegere
dintre Oficiul Național de Prevenire și Combatere
a Spălării Banilor din România și Financial Crimes
Enforcement Network privind cooperarea în schimbul
de informații având legătură cu spălarea banilor și finanțarea
terorismului, semnat la Hamilton, Bermuda, la 31 mai 2007

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Memorandumul de înțelegere dintre Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor din România și Financial Crimes Enforcement Network privind cooperarea în schimbul de informații având legătură cu spălarea banilor și finanțarea terorismului, semnat la Hamilton, Bermuda, la 31 mai 2007.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Marian Marius Dorin

Președintele Oficiului Național
de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor,
Adriana Luminița Popa

p. Ministrul afacerilor externe,
Anton Niculescu,
secretar de stat

București, 25 iulie 2007.
Nr. 820.

MEMORANDUM DE ÎNȚELEGERE

între Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor și Financial Crimes Enforcement Network
privind cooperarea în schimbul de informații având legătură cu spălarea banilor și finanțarea terorismului

Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, organ de specialitate cu personalitate juridică în subordinea Guvernului României, și Financial Crimes Enforcement Network, unitate în cadrul Departamentului de trezorerie a Statelor Unite ale Americii, (denumite, fiecare în parte, *autoritate* sau, colectiv, *autorități*), doresc, în spiritul cooperării și al interesului reciproc, precum și în contextul legislației naționale a fiecărei autorități, să faciliteze schimbul de informații pentru a sprijini investigațiile referitoare la spălarea banilor, finanțarea terorismului și la infracțiuni conexe,

în acest sens, autoritățile, fără intenția de a elabora un document obligatoriu din punct de vedere juridic, dar în scopul întăririi schimbului de informații în modalitatea cea mai extinsă posibil, au convenit după cum urmează:

Schimbul de informații

Art. 1. — În contextul legislației naționale și potrivit politicilor și procedurilor proprii, fiecare autoritate va furniza, în baza solicitării din partea celeilalte autorități, orice informații deținute, la care are acces sau, dacă există posibilitatea legală de a le colecta, ce ar putea fi relevante în investigarea spălării banilor,

finanțării terorismului ori a infracțiunilor conexe. În conformitate cu legislația națională și cu politicile și procedurile proprii, fiecare autoritate poate, de asemenea, furniza spontan astfel de informații celeilalte autorități. Autoritatea care face solicitarea va dezvălui autorității de la care solicită informația cel puțin motivul cererii și scopul în care vor fi folosite informațiile.

Utilizarea și dezvăluirea informațiilor furnizate în baza unei cereri sau a unui răspuns spontan

Art. 2a) — Autoritatea care solicită informațiile va folosi și va dezvălui informațiile furnizate în răspunsul la cererea de informații numai în scopul și doar părților agreeate în cerere și ținând cont de legislația țării autorității care a făcut solicitarea. Cu privire la furnizarea spontană de informații, autoritatea primitoare va folosi și va dezvălui informațiile numai în scopul și doar părților numite de către autoritatea furnizoare.

Art. 2b) — Utilizarea sau dezvăluirea informațiilor furnizate (inclusiv utilizarea sau dezvăluirea în cadrul unor proceduri administrative, de urmărire penală ori judiciare), de către autoritatea primitoare, în afara dispozițiilor art. 2a), nu este permisă decât în cazul în care autoritatea primitoare obține acordul prealabil al autorității furnizoare de informații.

Art. 2c) — Fiecare autoritate va include o notificare la documentele ce conțin informațiile pe care le furnizează oricărei terțe părți, inclusiv orice terță parte identificate în cererea de informații. Această notificare va fi considerată suficientă pentru terții incluși, că informațiile nu pot fi dezvăluite unei alte părți, fără acordul prealabil al autorității care a furnizat informațiile și că informațiile nu pot fi utilizate ca probă într-o procedură judiciară oficială.

Utilizarea și dezvăluirea informațiilor incluse într-o cerere

Art. 3a) — Acest memorandum de înțelegere (*memorandum*) nu îngrădește dreptul autorității solicitate de a transmite altor agenții ale Guvernului autorității solicitate: (i) conținutul cererii pentru a obține informații cu privire la cerere; sau (ii) identitatea atât a autorității, cât și a persoanei fizice ori juridice care face subiectul cererii, pentru a facilita coordonarea dintre alte agenții de aplicare a legii adecvate, aparținând Guvernului autorității căreia i s-a solicitat furnizarea răspunsului.

Art. 3b) — În situația în care autoritatea solicitată să furnizeze răspuns folosește informațiile dintr-o cerere de informații în vederea inițierii unor acțiuni juridice (cum ar fi înghețarea bunurilor sau urmărirea penală), autoritatea solicitată să răspundă va informa de îndată autoritatea solicitantă, în conformitate cu prevederile din legislația națională, cu privire la astfel de acțiuni. Informațiile obținute vor putea fi folosite pentru instrumentarea cazurilor în proceduri judiciare numai atunci când au legătură cu spălarea banilor sau cu finanțarea terorismului.

Dezvăluirea stabilită prin lege

Art. 4. — Dacă o autoritate se află într-un proces juridic sau în proceduri ce ar putea necesita dezvăluirea informațiilor primite de la cealaltă autoritate, autoritatea care face subiectul unui astfel de proces sau proceduri va notifica de îndată cealaltă autoritate și va depune toate eforturile de a limita divulgarea informațiilor mai departe.

Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor
din România,
Adriana Luminița Popa,
președinte

Confidențialitate

Art. 5. — Toate informațiile care fac obiectul schimbului de informații dintre autorități sunt supuse unui control și unei protecții stricte pentru a se asigura că informațiile sunt folosite numai într-un mod autorizat și că sunt tratate în regim de confidențialitate. Informațiile care fac obiectul schimbului de informații sunt protejate de aceeași confidențialitate care este prevăzută în legislația națională a autorității care primește informația, privind informațiile similare din surse naționale.

Limitări

Art. 6. — Acest memorandum nu constrânge niciuna dintre autorități să-și acorde asistență reciprocă, în special atunci când au fost inițiate proceduri judiciare cu privire la aceleași fapte sau dacă o astfel de asistență este contrară intereselor țării autorității solicitate. Dacă o autoritate hotărăște să nu răspundă unei cereri de informații primite din partea celeilalte autorități, autoritatea care a primit cererea va notifica celeilalte autorități despre faptul că nu intenționează să răspundă.

Forme de comunicare

Art. 7. — Pe cât posibil, toate cererile de informații, răspunsurile la cererile de informații, informațiile, subiect al schimbului de informații, notificările și acordurile furnizate potrivit prezentului memorandum se vor efectua în scris, numai în scris sau vor fi confirmate în scris.

Amendamente

Art. 8. — Prezentul memorandum poate fi modificat oricând, prin acordul părților în formă scrisă, cu respectarea procedurii prevăzute pentru intrarea sa în vigoare.

Perioada de operaționalitate a memorandumului

Art. 9. — Prezentul memorandum va intra în vigoare la data ultimei notificări prin care autoritățile se vor informa reciproc cu privire la finalizarea procedurilor interne necesare pentru intrarea lui în vigoare.

Art. 10. — Acest memorandum poate să fie denunțat oricând. Totuși, dacă o autoritate dezvăluie sau utilizează informațiile furnizate de la cealaltă autoritate, contrar prevederilor acestui memorandum și fără consimțământul prealabil al celeilalte autorități, aceasta din urmă poate să denunțe imediat memorandumul prin orice formă de comunicare. În ambele cazuri încetarea valabilității va deveni efectivă și va produce efecte de la data primirii notificării scrise din partea celeilalte autorități. Termenii și condițiile referitoare la confidențialitatea informațiilor primite anterior încetării acestui memorandum vor produce efecte și după încetarea acestuia.

Prezentul memorandum este semnat la Hamilton, Bermuda, în 4 exemplare originale, dintre care două exemplare în limba engleză și două exemplare în limba română, fiind considerate texte autentice, și fiecare autoritate își asumă răspunderea pentru traducerea în orice altă limbă.

Financial Crimes Enforcement Network din Statele Unite ale
Americii,
James H. Freis, Jr.,
director

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind normele de organizare și funcționare a comisiilor paritare și încheierea acordurilor colective

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 73 alin. (3) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, și al art. VII alin. (1) lit. c) din Legea nr. 251/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. – Prezenta hotărâre reglementează normele privind modul de constituire, componența, atribuțiile și procedura de lucru ale comisiilor paritare, precum și normele referitoare la încheierea acordurilor colective în cadrul autorităților și instituțiilor publice.

Art. 2. – Scopul prezentei hotărâri îl constituie reglementarea cadrului normativ și organizatoric privind asigurarea dialogului social în cadrul autorităților și instituțiilor publice, prin participarea funcționarilor publici în comisiile paritare, precum și la încheierea acordurilor colective, în condițiile prevăzute de lege și de prezenta hotărâre.

CAPITOLUL II

Constituirea, organizarea și funcționarea comisiilor paritare

SECȚIUNEA 1

Constituirea și componența comisiilor paritare

Art. 3. – Comisiile paritare se constituie în cadrul fiecărei autorități sau instituții publice, prin act administrativ al conducătorului autorității ori instituției publice.

Art. 4. – Comisiile paritare sunt compuse dintr-un număr de 2–6 membri titulari și câte 2 membri supleanți, astfel:

a) 2 membri titulari și 2 membri supleanți, în cazul în care autoritatea sau instituția publică are până la 15 funcționari publici;

b) 4 membri titulari și 2 membri supleanți, în cazul în care autoritatea sau instituția publică are până la 150 de funcționari publici;

c) 6 membri titulari și 2 membri supleanți, în cazul în care autoritatea sau instituția publică are peste 150 de funcționari publici.

Art. 5. – Conducătorul autorității sau instituției publice stabilește prin act administrativ perioada în care se desemnează reprezentanții funcționarilor publici în comisia paritară. Actul administrativ se afișează la sediul autorității sau instituției publice, în termen de 3 zile lucrătoare de la luarea deciziei, și rămâne afișat până la finalizarea procedurii de constituire a comisiei paritare.

Art. 6. – (1) Membrii titulari ai comisiei paritare sunt desemnați astfel:

a) jumătate, de către conducătorul autorității sau instituției publice;

b) jumătate, de către organizația sindicală reprezentativă a funcționarilor publici din cadrul autorității sau instituției publice, în condițiile legii, ori prin votul majorității funcționarilor publici din respectiva autoritate sau instituție publică, în cazul în care sindicatul nu este reprezentativ sau funcționarii publici nu sunt organizați în sindicat. Alegerea reprezentanților funcționarilor publici se face prin vot secret.

(2) Membrii supleanți sunt desemnați cu respectarea principiului parității și al asigurării reprezentativității părților.

(3) În cazul în care la nivelul autorității sau instituției publice sunt constituite cel puțin două sindicate reprezentative ale funcționarilor publici, desemnarea reprezentanților în comisia paritară se face prin acord scris, încheiat între toate sindicatele reprezentative.

(4) În cazul în care, cu 30 de zile înainte de expirarea mandatului membrilor comisiei paritare, sindicatele reprezentative nu au încheiat un acord în condițiile prevăzute la alin. (3), alegerea reprezentanților funcționarilor publici se face dintre candidații propuși de fiecare organizație sindicală reprezentativă, procedura de alegere fiind cea prevăzută la alin. (1) lit. b).

Art. 7. – (1) Președintele comisiei paritare este ales prin votul membrilor titulari ai acesteia, pe o perioadă de un an, iar mandatul său nu poate fi reînnoit succesiv. Rezultatul alegerii se aduce de îndată la cunoștință persoanelor care au desemnat membrii în comisia paritară, potrivit art. 6 alin. (1).

(2) În situația prevăzută la art. 4 lit. a), președintele este desemnat de către conducătorul autorității sau instituției publice, prin actul de constituire a comisiei paritare.

Art. 8. – (1) Pot fi membri în comisia paritară numai funcționarii publici definitivii care au o bună reputație profesională.

(2) Nu poate fi membru al comisiei paritare funcționarul public care se află în următoarele situații:

a) este soț, rudă până la gradul al patrulea inclusiv sau afin cu conducătorul autorității ori instituției publice sau cu membrii organelor de conducere ale sindicatului reprezentativ al funcționarilor publici;

b) este membru, membru supleant sau președinte al comisiei de disciplină;

c) a fost sancționat disciplinar, iar sancțiunea disciplinară nu a fost radiată, în condițiile legii;

d) a fost condamnat prin sentință definitivă și irevocabilă pentru fapte de natură penală, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea.

(3) Prevederile alin. (2) lit. b) nu se aplică în cazul în care autoritatea sau instituția publică are până la 15 funcționari publici.

Art. 9. – (1) Fiecare comisie paritară are un secretar titular și un secretar supleant, numiți de conducătorul autorității sau instituției publice prin actul administrativ de constituire a comisiei paritare. Secretarul titular și secretarul supleant sunt funcționari publici în cadrul autorității sau instituției publice pentru care se organizează comisia paritară și nu sunt membri ai acesteia.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în măsura în care numărul redus al funcționarilor publici nu permite desemnarea secretarului din rândul acestora, poate fi numită secretar al comisiei paritare o persoană angajată cu contract individual de muncă din cadrul autorității sau instituției publice pentru care se organizează comisia paritară.

Art. 10. – (1) Contestațiile cu privire la procedura de desemnare a reprezentanților funcționarilor publici în comisia paritară pot fi depuse la conducătorul autorității sau instituției publice de orice funcționar public interesat din cadrul acesteia, în scris și motivat, în termen de două zile lucrătoare de la data încheierii procedurii de desemnare.

(2) Conducătorul autorității sau instituției publice verifică contestațiile, iar în cazul în care le consideră întemeiate anulează rezultatul procedurii de desemnare, dispunând reluarea acesteia.

Art. 11. – În urma finalizării procedurii de desemnare și a soluționării contestațiilor depuse, membrii și secretarul comisiei paritare, precum și supleanții acestora sunt numiți prin actul administrativ al conducătorului autorității sau instituției publice în termen de 15 zile lucrătoare.

Art. 12. – (1) Nerespectarea procedurii de constituire a comisiei paritare poate fi atacată la instanța de contencios administrativ competentă, în condițiile legii, de orice persoană interesată.

(2) Cu 30 de zile lucrătoare înainte de data expirării mandatului membrilor comisiei paritare se va proceda la constituirea viitoarei comisii paritare, în condițiile prezentei hotărâri.

SECȚIUNEA a 2-a

Atribuțiile comisiilor paritare

Art. 13. – (1) Comisia paritară este consultată în situațiile prevăzute la art. 74 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată. În acest sens, comisia paritară are următoarele atribuții principale:

a) propune periodic măsuri de îmbunătățire a activității autorității sau instituției publice;

b) analizează și avizează planul anual de perfecționare profesională, precum și orice măsură privind pregătirea profesională a funcționarilor publici, în condițiile în care aceasta implică utilizarea fondurilor bugetare ale autorității sau instituției publice;

c) analizează și, dacă este cazul, formulează propuneri privind flexibilizarea programului de lucru al funcționarilor publici, pe care le supune spre aprobare conducerii autorității sau instituției publice;

d) participă, cu rol consultativ, la negocierea acordurilor colective de către autoritatea sau instituția publică cu sindicatele reprezentative ale funcționarilor publici sau cu reprezentanții acestora și elaborează proiectul acordului colectiv;

e) urmărește permanent realizarea acordurilor colective încheiate între autoritatea sau instituția publică cu sindicatele reprezentative sau cu reprezentanții funcționarilor publici;

f) întocmește rapoarte trimestriale cu privire la respectarea acordurilor încheiate în condițiile legii, pe care le comunică conducerii autorității sau instituției publice, precum și conducerii sindicatelor reprezentative ale funcționarilor publici sau reprezentanților funcționarilor publici;

g) îndeplinește și alte atribuții prevăzute de lege.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale, comisia paritară emite avize consultative. Avizul se adoptă cu votul a jumătate plus unu din numărul membrilor comisiei paritare.

(3) Comisia paritară constituită potrivit art. 4 lit. a) adoptă avize cu unanimitate de voturi.

(4) Avizul comisiei paritare este întotdeauna scris și motivat. Avizul poate fi favorabil, favorabil cu obiecțiuni sau nefavorabil.

Art. 14. – (1) Președintele comisiei paritare are următoarele atribuții:

a) susține inițiativele fundamentate ale membrilor comisiei paritare și dispune cu privire la oportunitatea convocării comisiei paritare în scopul dezbaterii acestora;

b) solicită convocarea comisiei paritare;

c) propune ordinea de zi a ședinței;

d) conduce ședințele comisiei paritare;

e) coordonează activitatea comisiei paritare;

f) reprezintă comisia paritară în relația cu conducătorul autorității sau al instituției publice.

(2) Secretarul comisiei paritare are următoarele atribuții:

a) înregistrează solicitările de întrunire a comisiei paritare într-un registru special;

b) convoacă, la solicitarea președintelui comisiei paritare ori a conducătorului autorității sau instituției publice, membrii comisiei paritare și comunică propunerea pentru ordinea de zi a ședinței;

c) pregătește desfășurarea în bune condiții a ședinței;

d) întocmește, redactează și semnează alături de membrii comisiei paritare procesul-verbal al ședinței;

e) redactează avizele sau propunerile emise de comisia paritară și le înaintează spre semnare membrilor acesteia, în termen de două zile lucrătoare de la data la care a avut loc ședința în care s-a votat avizul.

(3) În cazul în care secretarul titular al comisiei paritare se află în imposibilitate de a-și îndeplini atribuțiile, acestea sunt îndeplinite de secretarul supleant.

SECȚIUNEA a 3-a

Funcționarea comisiilor paritare

Art. 15. – (1) Membrii comisiei paritare sunt numiți pe o perioadă de 3 ani. Mandatul lor poate fi reînnoit o singură dată.

(2) Comisia paritară își exercită mandatul de la data constituirii până la data constituirii comisiei paritare nou-alese.

Art. 16. – (1) Comisia paritară se poate întruni la solicitarea:

a) conducătorului autorității sau instituției publice;

b) președintelui comisiei paritare;

c) sindicatului reprezentativ al funcționarilor publici sau, după caz, reprezentanților funcționarilor publici;

d) majorității funcționarilor publici.

(2) Convocarea membrilor comisiei paritare și comunicarea ordinii de zi propuse se fac în scris de către președintele acesteia, prin intermediul secretarului comisiei paritare, în termen de două zile lucrătoare de la data înregistrării solicitării de întrunire a comisiei paritare.

Art. 17. – (1) Comisia paritară este valabil întrunită în prezența tuturor membrilor titulari.

(2) În cazul în care, în urma convocării, membrii titulari comunică în scris că din motive obiective nu pot participa la ședința comisiei paritare, președintele va convoca membrii supleanți.

(3) Prezența membrilor convocați la ședință este obligatorie.

Art. 18. – (1) Comisia paritară se întrunește în ședință la data stabilită de președintele comisiei și comunicată de secretarul acesteia prin adresa de convocare.

(2) Președintele comisiei paritare poate solicita participarea la ședințele comisiei paritare, în calitate de invitat, a persoanelor care pot asigura o expertiză în soluționarea problemelor stabilite pe ordinea de zi a ședinței.

Art. 19. – (1) Lucrările comisiei paritare se consemnează într-un proces-verbal.

(2) Procesul-verbal al ședinței comisiei paritare cuprinde următoarele:

a) data și ora la care s-a întrunit comisia paritară;

b) ordinea de zi aprobată de membrii comisiei paritare;

c) mențiuni privind respectarea procedurii de convocare a membrilor comisiei paritare;

d) problemele discutate și soluțiile adoptate;

e) avizul emis de comisia paritară în urma desfășurării ședinței acesteia;

f) opiniile separate;

g) numele și semnătura membrilor care au participat la ședința comisiei paritare.

SECȚIUNEA a 4-a

Încetarea și suspendarea calității de membru al comisiei paritare

Art. 20. – (1) Mandatul de membru al comisiei paritare se suspendă de drept în următoarele situații:

a) raporturile de serviciu ale funcționarului public sunt modificate prin delegare sau detașare, în condițiile legii, pe o perioadă de cel mult 60 de zile calendaristice consecutive;

b) funcționarul public a săvârșit o faptă care constituie obiectul sesizării comisiei de disciplină;

c) funcționarul public a săvârșit o faptă pentru care s-a dispus începerea urmăririi penale.

(2) Mandatul de membru al comisiei paritare se suspendă, la inițiativa acestuia, în următoarele situații:

a) la cererea motivată a funcționarului public numit în comisia paritară, pentru perioada solicitată de acesta;

b) funcționarul public, membru al comisiei paritare se află în conflict de interese, conform legii.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2) lit. a), cererea de suspendare se face în scris și se înaintează pentru aprobare conducătorului autorității sau instituției publice.

(4) În cazul prevăzut la alin. (2) lit. b), conflictul de interese poate fi sesizat de membrul comisiei paritare care se află în

această situație sau de orice altă persoană interesată, prin cerere de suspendare înaintată în scris conducătorului autorității sau instituției publice.

(5) Pe durata suspendării mandatului membrului titular, potrivit alin. (1) și (2), atribuțiile acestuia sunt exercitate de membrul supleant corespunzător, astfel încât să fie respectat principiul parității.

Art. 21. – (1) Mandatul de membru al comisiei paritare încetează în următoarele situații:

a) la încheierea perioadei pentru care a fost numit membru în comisia paritară, dacă nu a fost reînnoit mandatul;

b) la data modificării prin transfer, mutare în cadrul altei structuri fără personalitate juridică a autorității sau instituției publice, precum și a încetării raporturilor de serviciu dintre funcționarul public membru al comisiei paritare și instituția sau autoritatea publică;

c) la data la care a intervenit o situație care a determinat încetarea îndeplinirii uneia dintre condițiile prevăzute la art. 8 alin. (2);

d) la data solicitată de funcționarul public membru al comisiei paritare prin cerere scrisă privind renunțarea la calitatea de membru în comisia paritară;

e) în cazul în care funcționarul public absentează nejustificat la două ședințe consecutive ale comisiei paritare în condițiile art. 17;

f) dacă s-a ivit un motiv legal de incompatibilitate sau conflict de interese și nu acționează pentru încetarea acestuia, în termen de 10 zile calendaristice de la data constatării;

g) raporturile de serviciu ale funcționarului public sunt modificate prin delegare sau detașare, în condițiile legii, pe o perioadă mai mare decât cea prevăzută la art. 20 alin. (1) lit. a).

(2) În cazul în care are loc încetarea calității de membru titular al comisiei paritare în condițiile prevăzute la alin. (1), membrii supleanți corespunzători sunt titularizați, astfel încât să fie respectat principiul parității.

(3) În cazul în care un membru supleant este titularizat în condițiile alin. (2), se desemnează un alt membru supleant corespunzător.

CAPITOLUL III Acorduri colective

Art. 22. – (1) *Acordul colectiv* este convenția încheiată în formă scrisă între autoritatea sau instituția publică, reprezentată prin conducătorul acesteia, și funcționarii publici din cadrul autorității sau instituției publice respective, prin sindicatele reprezentative ale acestora ori prin reprezentanții aleși, în care sunt stabilite anual măsuri referitoare la:

a) constituirea și folosirea fondurilor destinate îmbunătățirii condițiilor la locul de muncă;

b) sănătatea și securitatea în muncă;

c) programul zilnic de lucru;

d) perfecționarea profesională;

e) alte măsuri decât cele prevăzute de lege, referitoare la protecția celor aleși în organele de conducere ale organizațiilor sindicale sau desemnați ca reprezentanți ai funcționarilor publici.

(2) Desemnarea reprezentanților în vederea încheierii acordului colectiv se face de către organizația sindicală reprezentativă a funcționarilor publici din cadrul autorității sau instituției publice ori prin votul majorității funcționarilor publici din respectiva autoritate sau instituție publică, în cazul în care sindicatul nu este reprezentativ sau funcționarii publici nu sunt organizați în sindicat.

(3) Alegerea reprezentanților funcționarilor publici, în cazul în care sindicatul nu este reprezentativ sau funcționarii publici nu sunt organizați în sindicat, se face prin vot secret.

(4) În cazul în care la nivelul autorității sau instituției publice sunt constituite cel puțin două sindicate reprezentative ale funcționarilor publici, desemnarea reprezentanților acestora în vederea negocierii și încheierii acordului colectiv se face prin acord scris, încheiat între toate sindicatele reprezentative.

(5) În cazul în care sindicatele reprezentative nu au încheiat un acord în condițiile prevăzute la alin. (4), alegerea reprezentanților funcționarilor publici se face dintre candidații

propuși de fiecare organizație sindicală reprezentativă, procedura de alegere fiind cea prevăzută la art. 6 alin. (1) lit. b).

(6) Autoritatea sau instituția publică va furniza sindicatelor reprezentative sau reprezentanților funcționarilor publici toate informațiile necesare pentru încheierea acordului colectiv.

Art. 23. – Negocierea acordului colectiv este obligatorie atunci când este expres solicitată de către una dintre cele două părți semnatare, în termen de 30 de zile de la data aprobării bugetului autorității sau instituției publice. În cazul în care reprezentanții funcționarilor publici sau conducătorul autorității ori instituției publice nu solicită demararea procedurilor aferente încheierii acordului colectiv în acest termen, se consideră că s-a renunțat de comun acord la dreptul de încheiere a acestuia pentru anul următor.

Art. 24. – (1) Negocierea clauzelor și încheierea acordurilor colective se fac în mod liber de către părți, acestea aflându-se pe poziție de egalitate juridică.

(2) Acordul colectiv se poate încheia exclusiv la nivelul unei autorități sau instituții publice, clauzele acestuia producându-și efectele numai pentru funcționarii publici din cadrul autorității sau instituției publice respective.

Art. 25. – Acordurile colective nu pot conține prevederi contrare, drepturi și obligații sub nivelul minim stabilit prin acte normative. Clauzele acordurilor colective nu pot exceda sau, după caz, nu pot stabili îngrădirea drepturilor și obligațiilor reglementate prin lege sau drepturi ori obligații suplimentare față de cele reglementate prin lege în derularea raporturilor de serviciu.

Art. 26. – Acordurile colective se încheie după aprobarea bugetului autorității sau instituției publice, pe o perioadă determinată, de regulă corespunzătoare exercițiului bugetar. Cu titlu de excepție, acorduri colective se pot încheia și pe perioade determinate mai mari de un an, sub rezerva justificării necesității și oportunității depășirii perioadei aferente exercițiului bugetar respectiv.

Art. 27. – (1) Acordurile colective se încheie în două exemplare originale, câte unul pentru fiecare parte, și trebuie să cuprindă cel puțin următoarele:

a) informații referitoare la cele două părți, inclusiv calitatea persoanelor semnatare și actul în baza căruia respectivele persoane au drept de reprezentare;

b) perioada pentru care se încheie acordul colectiv;

c) domeniul de aplicare;

d) obligațiile asumate de cele două părți, pe fiecare dintre domeniile pentru care s-a negociat;

e) data încheierii și semnăturile reprezentanților;

f) alte informații, conform obligațiilor instituite prin lege.

(2) Informațiile menționate cu titlu de obligație minimală pot fi completate cu alte informații considerate necesare sau relevante, inclusiv sub forma anexelor.

(3) O copie a acordului colectiv, încheiat în condițiile legii și ale prezentei hotărâri, se transmite comisiei paritare.

(4) Acordurile colective încheiate în condițiile legii și ale prezentei hotărâri de către autorități și instituții publice constituie informații de interes public și se aduc la cunoștință publicului din oficiu, prin afișare la sediul autorității sau instituției publice, în locurile special amenajate în acest scop, și, în cazul în care autoritatea sau instituția publică are pagină de internet proprie, prin publicarea acordului colectiv la secțiunea dedicată informațiilor de interes public.

Art. 28. – (1) Executarea acordului colectiv este obligatorie pentru ambele părți. Neîndeplinirea obligațiilor asumate atrage răspunderea civilă și, după caz, disciplinară, a părților care se fac vinovate de aceasta.

(2) Clauzele acordului colectiv pot fi modificate pe parcursul executării acestuia, în condițiile legii, ori de câte ori părțile convin acest lucru. Noul acord colectiv este considerat nul de drept dacă modificarea este rezultatul unei presiuni exercitate de o parte asupra celeilalte părți în scopul acceptării solicitării de modificare. Nulitatea se constată de instanța de contencios administrativ competentă, în condițiile legii.

(3) Orice modificare a conținutului acordului colectiv se face cu acordul ambelor părți și se aduce la cunoștință persoanelor interesate, în termen de 15 zile calendaristice de la data

modificării, prin act adițional, care se aduce la cunoștință publicului, cu respectarea procedurii prevăzute la art. 27 alin. (4).

(4) La negocierea, încheierea sau modificarea acordului colectiv, oricare dintre părți poate fi asistată de terți, conform propriilor opțiuni, sub condiția semnării de către terța parte a unui angajament de confidențialitate.

(5) Drepturile și obligațiile individuale ale funcționarilor publici rezultate din aplicarea măsurilor negociate se stabilesc prin raportare la clauzele acordului colectiv în vigoare la data acordării drepturilor sau, după caz, la data îndeplinirii obligațiilor respective.

Art. 29. – (1) Aplicarea acordului colectiv se suspendă în următoarele situații:

a) în caz de forță majoră;

b) prin acordul de voință al părților, dacă măsurile stabilite nu mai pot fi realizate din cauza unor restricții financiare sau modificări legislative cu privire la drepturile ori obligațiile din domeniile prevăzute în acordul colectiv, intervenite ulterior încheierii acestora.

(2) Acordul colectiv poate fi suspendat numai până la încetarea cauzelor care au determinat suspendarea.

Art. 30. – Acordul colectiv încetează:

a) la împlinirea termenului pentru care a fost încheiat, dacă părțile nu stabilesc altfel;

b) la data desființării sau reorganizării autorității ori instituției publice;

c) prin acordul părților;

d) la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii instanței judecătorești privind constatarea nulității acordului colectiv.

Art. 31. – Orice persoană interesată se poate adresa, în condițiile legii, instanței de contencios administrativ competente pentru constatarea nulității acordului colectiv.

CAPITOLUL IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 32. – (1) Mandatul membrilor comisiilor paritare constituite în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.210/2003 privind organizarea și funcționarea comisiilor de disciplină și a comisiilor paritare din cadrul autorităților și instituțiilor publice încetează de drept la 30 de zile calendaristice de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1), autoritățile și instituțiile publice au obligația de a constitui comisiile paritare în condițiile prezentei hotărâri.

(3) Persoanele care au avut calitatea de membru în comisiile paritare au obligația de a preda membrilor noilor comisii,

constituite potrivit prevederilor prezentei hotărâri, documentele rezultate din activitatea comisiilor respective, pe bază de proces-verbal de predare-preluare.

Art. 33. – Pentru activitatea desfășurată în cadrul comisiei paritare, președintele, membrii și secretarul comisiei paritare au dreptul la un spor lunar de 5%, care se aplică la salariul de bază al fiecăruia și se acordă doar în lunile în care comisia paritară își desfășoară activitatea, pe baza proceselor-verbale ale ședințelor acesteia.

Art. 34. – În cadrul autorităților și instituțiilor publice în care își desfășoară activitatea polițiști care au calitatea de funcționar public cu statut special se pot constitui comisii paritare pentru această categorie de personal, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 35. – (1) Autoritățile și instituțiile publice vor afișa la sediul propriu și, în cazul în care aceasta există, pe pagina de internet proprie actul administrativ de constituire a comisiei paritare, care se comunică și Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

(2) Modificările intervenite în componența comisiei paritare se afișează și se comunică în condițiile prevăzute la alin. (1).

(3) Termenul de comunicare este de 10 zile lucrătoare de la data constituirii comisiei paritare, respectiv de la data modificării componenței acesteia.

Art. 36. – (1) În scopul realizării rolului și atribuțiilor care îi revin, Agenția Națională a Funcționarilor Publici coordonează metodologic, monitorizează, verifică și controlează aplicarea și respectarea prevederilor prezentei hotărâri de către autoritățile și instituțiile publice.

(2) Autoritățile și instituțiile publice vor comunica Agenției Naționale a Funcționarilor Publici datele solicitate de aceasta. Formatul standard, termenul și modalitatea de transmitere a datelor se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 37. – (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția art. 3–11 și a art. 12 alin. (1), care intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La 30 de zile calendaristice de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei hotărâri se abrogă art. 39–53, precum și toate celelalte dispoziții referitoare la comisiile paritare din Hotărârea Guvernului nr. 1.210/2003 privind organizarea și funcționarea comisiilor de disciplină și a comisiilor paritare din cadrul autorităților și instituțiilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 29 octombrie 2003.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul internelor și reformei administrative,

Cristian David

Președintele Agenției Naționale a Funcționarilor Publici,

József Birtalan

Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,

Paul Păcuraru

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind redobândirea cetățeniei române
de către unele persoane

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 11 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă cererea de redobândire a cetățeniei române persoanelor care au avut această cetățenie și au solicitat redobândirea ei, cu stabilirea domiciliului în România, și care sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul justiției,
Zsuzsánna Péter,
secretar de stat

Ministrul afacerilor externe,
Adrian Mihai Cioroianu

Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David

București, 1 august 2007.
Nr. 868.

ANEXĂ

LISTA**persoanelor pentru care comisia a avizat pozitiv redobândirea cetățeniei române cu stabilirea domiciliului în România**

1. Avram Igor, fiul lui Dumitru și Maria (fiica lui Batfir Mihail, născut la 30 iunie 1918 în localitatea Cociulia, județul Cahul, și Elena), născut la data de 18 mai 1980 în localitatea Cociulia, raionul Cantemir, județul Cahul, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Cociulia, raionul Cantemir. (2921/2002).

2. Bejan Svetlana, fiica lui Mihail (născut la 24 mai 1932 în localitatea Novosiolovka, raionul Sarata, Odesa) și Larisa, născută la data de 19 noiembrie 1955 în localitatea Novosiolovka, raionul Sarata, Odesa, Ucraina, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău Str. Trandafirilor nr. 15, ap.106. (11024/2003).

3. Călin Tatiana, fiica lui Ursu Ion și Ecaterina (fiica lui Pîslaru Ion, născut la 31 mai 1928 în localitatea Bocani, Fălești, și Alexandra), născută la data de 3 august 1981 în localitatea Doltu, raionul Fălești, județul Bălți, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Doltu, raionul Fălești. (16850/2003).

4. Cheptănar Vasile, fiul lui Ion (fiul lui Vasile, născut la 1 ianuarie 1921 în localitatea Vadul-Rașcov, și Elizaveta) și Liuba, născut la data de 14 martie 1976 în localitatea Șoldănești, Republica Molodova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Șoldănești, Str. Prieteniei nr. 15. (14265/2003) Copii minori: Cheptănar Daniela, născută la data de 11 iunie 2004.

5. Chircov Elena, fiica lui Marin Dumitru (fiul lui Petru, născut la 9 iunie 1909 în localitatea Chișinău, și Irina) și Liubovi, născută la data de 23 februarie 1973 în localitatea Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău str. Al. Cristea nr. 20. (9724/2003) Copii minori: Chircov Cristina, născută la data de 2 septembrie 1995.

6. Cimborovici-Teodoreanu Eugenia, fiica lui Dogotaru Serghei (născut la data de 2 august 1912 în localitatea Chetriș, județul Bălți) și Sofia, născută la data de 27 august 1948 în localitatea Chetriș, județul Bălți, Republica Moldova, cetățean ucrainean, cu domiciliul actual în Ucraina, Cernăuți, Herța, str. Liliac nr. 1, ap. 7. (15853/2003).

7. Ciobanu Ilinka, fiica lui Ona Vasili și Ana (fiica lui Popovici Vasili, născut la 29 iunie 1918 în localitatea Solotvino, și Elena), născută la data de 1 noiembrie 1979 în localitatea Solotvino, raionul Tiacev, Ucraina, cetățean ucrainean, cu domiciliul actual în Ucraina, Solotvino, str. Proletarskaia nr. 29, raionul Tiacev. (15565/2003).

8. Costișanu Olga, fiica lui Gheorghe și Ana (fiica lui Manole Ion, născut la 23 august 1930 în localitatea Scorțeni, județul Orhei, și Claudia), născută la data de 7 mai 1981 în localitatea Telenești, județul Orhei, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, satul Inești, raionul Telenești. (12803/2003).

9. Jurja Lidia, fiica lui Ursul Pavel și Marfa (născută în anul 1931 în localitatea Kotovsk, Lipețkoe), născută la data de 3 decembrie 1959 în localitatea Kotovsk, Lipețkoe, Odesa, Ucraina, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. Grenoble nr. 159/7, ap. 26. (9938/2003).

10. Moraraș Radu, fiul lui Ilie și Veronica (fiica lui Siminovic Vasile și Domnica, născută la 22 decembrie 1925 în Ș. Poleana, raionul Hliboca, Cernăuți), născut la data de 24 iulie 1979 în localitatea Ropcea, raionul Storjineț, Cernăuți, Ucraina, cetățean ucrainean, cu domiciliul actual în Ucraina, localitatea Ropcea, Str. Principală nr. 17, Cernăuți. (1903/2003).

11. Neagoe Alexandra, fiica lui Botnarenco Ion și Vera (fiica lui Stratu Filip, născut la 20 octombrie 1913 în localitatea Zahoreni, județul Orhei, și Elisaveta), născută la data de 1 mai 1978 în localitatea Zahoreni, județul Orhei, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Zahoreni, județul Orhei. (3832/2002).

12. Neamțu Eugeniu, fiul lui Ludvig (fiul lui Xenofont și Maria, născută la 19 februarie 1928 în localitatea Plopi, județul Edineț) și Evghenia, născut la data de 27 iulie 1982 în localitatea Cupcini, județul Edineț, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Cupcini, Str. Chișinăului nr. 7/2, ap. 17, județul Edineț. (3900/2003).

13. Neamțu Roman, fiul lui Ludvig (fiul lui Xenofont și Maria, născută la 19 februarie 1928 în localitatea Plopi, județul Edineț) și Evghenia, născut la data de 27 iulie 1982 în localitatea Cupcini, județul Edineț, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Cupcini, Str. Chișinăului nr. 7/2, ap. 17, județul Edineț. (935/2003).

14. Russu Elvira, fiica lui Solopenko Mihail și Liuba (fiica lui Bakal Nicolai și Anastasia, născută la 1 aprilie 1929 în localitatea Prizioornoe, Odesa), născută la data de 3 ianuarie 1976 în localitatea Prizioornoe, raionul Chilia, regiunea Odesa, Ucraina, cetățean ucrainean, cu domiciliul actual în Ucraina, localitatea Prizioornoe, str. Rodina nr. 41, raionul Chilia, regiunea Odesa. (17352/2003).

15. Sava Aurica, fiica lui Topalo Constantin și Lidia (fiica lui Vove Gheorghe, născut la 1 mai 1921 în localitatea Dondușeni, și Efrosinia), născută la data de 6 decembrie 1981 în localitatea Bălți, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Bălți, str. 31 August nr. 57, ap. 25. (3710/2004).

16. Semionov Patrick, fiul lui Semionov Vsevolod și Carauș Silvia (fiica lui Ion, născut la 26 septembrie 1926 în localitatea Varvareni, județul Soroca, și Maria), născut la data de 12 iulie 1980 în localitatea Nisporeni, județul Ungheni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Nisporeni, Str. Chișinăului nr. 2, bl. G, ap. 24. (3377/2003).

17. Tiron Sergiu, fiul lui Anton (fiul lui Ștefan, născut la 5 decembrie 1921 în localitatea Casunca, județul Florești, și Eugenia) și Eufrosinia, născut la data de 27 septembrie 1971 în localitatea Coșernița, Florești, județul Soroca, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Strășeni, str. Marinescu nr. 32 (15281/2003)
Copii minori: Tiron Patricia, născută la data de 30 iulie 1995 și Tiron Manuel, născut la data de 26 ianuarie 2000.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Programului de măsuri pentru elaborarea Strategiei naționale pentru reducerea efectelor secetei pe termen scurt, mediu și lung

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 4 lit. a) și e) din Hotărârea Guvernului nr. 474/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea Comitetului Național pentru Combaterea Secetei, a Degradării Terenurilor și a Deșertificării și având în vedere prevederile art. 5, 9 și 10 din Convenția Națiunilor Unite pentru combaterea deșertificării în țările afectate grav de secetă și/sau de deșertificare, în special în Africa, adoptată la Paris la 17 iunie 1994, la care România a aderat prin Legea nr. 111/1998,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Programul de măsuri pentru elaborarea Strategiei naționale pentru reducerea efectelor secetei pe termen scurt, mediu și lung, denumită în continuare *Strategia*, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Pentru elaborarea Strategiei și a Programului național de acțiune pentru combaterea fenomenelor de

degradare a terenurilor, de secetă și deșertificare se alocă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, suma de 3.000 mii lei.

Art. 3. — În termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri Comitetul Național pentru Combaterea Secetei, a Degradării Terenurilor și a Deșertificării va prezenta spre aprobare Guvernului proiectul Strategiei.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Decebal Traian Remeș

Ministrul internelor și reformei administrative,

Cristian David

Ministrul mediului și dezvoltării durabile,

Attila Korodi

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Doina-Elena Dascălu,

secretar de stat

București, 7 august 2007.

Nr. 923.

PROGRAMUL DE MĂSURI**pentru elaborarea Strategiei naționale pentru reducerea efectelor secetei pe termen scurt, mediu și lung**Scopul

Stabilirea de măsuri eficiente la toate nivelurile implicate în vederea realizării Strategiei naționale pentru reducerea efectelor secetei pe termen scurt, mediu și lung, denumită în continuare *Strategia*.

Principii ale reducerii efectelor secetei

- a) protecția și conservarea resurselor de apă existente și realizarea de noi acumulări de apă;
- b) protecția și conservarea resurselor de sol;
- c) protecția și conservarea ecosistemelor;
- d) dezvoltarea durabilă a agriculturii și silviculturii;
- e) reconstrucția zonelor deteriorate ca efect al secetei;
- f) participarea publicului la implementarea măsurilor de reducere a efectelor secetei.

Studii și documentații de bază

În vederea realizării Strategiei se vor utiliza studii și documentație relevante, printre care: hărți pedologice, proiecții satelitare, hărți de hazard și de risc la secetă, inventarul amenajărilor de irigații, studiul de irigații și drenaje în România, studiile tehnice, economice, financiare și de mediu din cadrul Proiectului „Reabilitarea și reforma sectorului de irigații” etc.

Părțile principale ale Programului de măsuri pentru elaborarea Strategiei

Programul de măsuri pentru elaborarea Strategiei va cuprinde, fără a se limita la acestea, următoarele părți principale:

- a) norma de conținut a Strategiei, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul program;
- b) instituțiile implicate în elaborarea Strategiei:
 - autorități ale administrației publice centrale;
 - unități de învățământ superior;
 - institute de cercetare;
 - organizații neguvernamentale;
 - furnizori de apă pentru populație, agricultură, industrie și alte activități;
- c) măsurile instituționale și legislative:
 - convocarea Comitetului național pentru combaterea secetei, a degradării terenurilor și a deșertificării, denumit în

continuare *Comitetul național*, înființat prin Hotărârea Guvernului nr. 474/2004;

— organizarea de întâlniri ale tuturor părților implicate pentru punerea de acord a documentelor elaborate și integrarea acestora în conceptul general al Strategiei;

d) consultarea și informarea publică.

Implementarea planului

a) coordonarea elaborării Strategiei:

- Comitetul național;

 b) atribuțiile și responsabilitățile instituțiilor implicate în elaborarea Strategiei:

- Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale;
- Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile;
- Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor;
- Ministerul Transporturilor;
- Ministerul Economiei și Finanțelor;
- Ministerul Internelor și Reformei Administrative;
- Ministerul Sănătății Publice;
- universități de specialitate;
- institute de cercetare de profil;

c) resurse necesare implementării planului:

— fonduri de la bugetul de stat pentru elaborarea studiilor și evaluărilor preliminare;

— alte fonduri și granturi disponibile;

d) elaborarea de studii și evaluări preliminare necesare definirii Strategiei:

— definirea unei hărți clare a zonelor care nu se pretează la aplicarea irigațiilor;

— realizarea unei hărți a măsurilor de intervenție urgentă pentru diminuarea efectelor secetei;

— realizarea unui studiu privind ciclicitatea fenomenului de secetă;

e) raportarea și monitorizarea evoluției elaborării Strategiei:

— rapoarte periodice ale instituțiilor publice implicate către Comitetul național, în vederea coordonării elaborării Strategiei;

— rapoarte ale Comitetului național către Guvernul României privind evoluția elaborării Strategiei.

NORMA DE CONȚINUT A STRATEGIEI**STRATEGIA NAȚIONALĂ****pentru reducerea efectelor secetei pe termen scurt, mediu și lung****1. INTRODUCERE**

1.1. Deșertificarea și seceta — efecte imediate, pe termen mediu și lung

Având în vedere poziția României pe glob, la jumătatea distanței dintre pol și ecuator, fiind străbătută de paralela de 45°, precum și poziția sa geografică pe continent, la aproximativ 2.000 km de Oceanul Atlantic, 1.000 km de Marea Baltică, 400 km de Marea Adriatică și riverană cu Marea Neagră, masele de aer dirijate spre teritoriul României în diferite contexte sinoptice evoluează într-o gamă foarte amplă mergând până la cele tropicale. Instabilitatea raporturilor dintre principalii centri barici face să se înregistreze atât perioade importante cu regim anticiclonic specific manifestării fenomenului de secetă, cât și treceri rapide de la regimul anticiclonic la circulația ciclonică și

invers, cu trecerea prin fenomene extreme precum furtuni, grindină sau tornade.

Din punctul de vedere al indicelui de ariditate, care este în medie de 0,20, teritoriul României se încadrează în zonele semiaride, uscat-subumede și umede.

În teritoriul cu risc ridicat la deșertificare și secetă clima este caldă și uscată, cu temperaturi medii anuale mai mari de 10°C.

România are 7 milioane de hectare situate în zone cu risc de deșertificare.

În România fenomenele de secetă cu accente puternice în unele perioade au fost semnalate și descrise cu mult timp în urmă. În ultimul deceniu fenomenele de uscăciune extremă s-au extins ca urmare a transformărilor profunde cărora a fost supus patrimoniul funciar agricol și silvic — defrișări, distrugerea perdelelor forestiere de protecție, neaplicarea irigațiilor etc.

Conform datelor meteorologice obținute pentru o perioadă de peste 100 de ani în sud-estul țării, cuprinzând Dobrogea, estul Munteniei și sudul Moldovei, aceste zone sunt potențial afectate de deșertificare, circa 3 milioane de hectare, din care 2,8 milioane de hectare reprezintă terenuri agricole. Suprafața afectată de secetă este sensibil mai mare decât cea menționată, practic acoperind întreaga zonă agricolă a țării.

Procesele de degradare a solurilor afectează în diferite grade mai mult de o treime din suprafața teritoriului țării. Dintre acestea cele mai notabile sunt eroziunea prin apă și alunecările de teren, care afectează 7 milioane de hectare, la care se adaugă efectul secetei.

Pentru reducerea efectelor secetei și combaterea deșertificării este necesar să se adopte măsuri privind:

a) activități preventive — de prevenire, de protecție și de pregătire;

b) activități de management operativ — ce se întreprind în timpul fenomenului de secetă;

c) activități de reconstrucție și refacere — ce se întreprind după trecerea fenomenului de secetă.

1.2. Definiții

Măsuri de diminuare a efectelor secetei — ansamblul măsurilor de protecție a resurselor de apă și de sol, precum și de reconstrucție a zonelor afectate de expunerea la secetă.

Degradarea solurilor — procesele de deteriorare a calității solurilor, printre care eroziunea, reducerea materiei organice, contaminările difuze și locale, scoaterea din circuitul agricol, compactarea, declinul biodiversității, salinizarea, seceta, inundațiile și alunecările de teren sau combinații ale acestora, care conduc la crearea condițiilor climatice aride sau subaride specifice deșertificării.

Conservarea solului — ansamblul măsurilor care asigură protecția și restabilirea solurilor, utilizarea științifică argumentată, rațională și în complex, în scopul asigurării bunăstării continue a generațiilor de azi și viitoare.

Conservarea resurselor de apă — ansamblul măsurilor care asigură protecția și refacerea resurselor de apă dulce prin controlul cantității utilizate și al conținutului de substanțe poluante din aceasta.

2. STRATEGIA NAȚIONALĂ PENTRU COMBATAREA DEȘERTIFICĂRII ȘI REDUCEREA EFECTELOR SECETEI

a) Necesitatea Strategiei

Acțiunile și măsurile de reducere a efectelor asupra sănătății populației și a pagubelor materiale produse de secetă se desfășoară pe teritoriul României de peste 100 de ani, în a doua parte a secolului XX acestea fiind acompaniate de măsuri complexe de protecție a mediului. În prezent funcționează diverse tipuri de amenajări de protecție a populației, bunurilor și resurselor de sol și de apă, constând în:

— amenajări de irigații care pot deservi până la 3 milioane de hectare de teren arabil;

— lacuri de acumulare;

— terenuri împădurite;

— perdele forestiere de protecție.

Fenomenul de secetă cu care se confruntă România în anul 2007 a scos în evidență vulnerabilitatea comunităților umane expuse riscului, manifestată prin slaba lor capacitate de a absorbi efectele fenomenului și de a se refăce după trecerea acestuia.

În acest context apare ca necesară schimbarea abordării asupra soluționării problemelor generate de secetă și trecerea

de la acțiunea de tip pasiv la acțiunea activă pentru reducerea pagubelor potențiale și a vulnerabilității receptorilor riscului de secetă.

b) Scopul Strategiei

Strategia are drept scop reducerea impactului produs de secetă asupra populației, bunurilor și factorilor de mediu printr-o planificare adecvată și printr-o politică care să corespundă standardelor și nevoilor comunităților umane.

Strategia reprezintă documentul-cadru pentru pregătirea și adoptarea unor măsuri vizând:

— adoptarea unei concepții integrate în abordarea aspectelor fizice, biologice și socioeconomice ale proceselor deșertificării și secetei;

— acordarea atenției cuvenite, în privința comerțului și contractării de datorii în scopul creării unui mediu economic favorabil, care să conducă la promovarea unei dezvoltări durabile;

— integrarea strategiilor pentru eradicarea sărăciei în eforturile pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei;

— promovarea cooperării transfrontaliere în domeniile protecției mediului și ale conservării solului și resurselor de apă, în măsura în care ele au legătură cu deșertificarea și seceta;

— consolidarea cooperării subregionale, regionale și internaționale;

— cooperarea în cadrul organizațiilor interguvernamentale competente;

— stabilirea mecanismelor instituționale, acordând atenție evitării paralelismelor;

— încurajarea utilizării mecanismelor și a înțelegerilor financiare bilaterale și multilaterale existente, care mobilizează și canalizează resurse financiare pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei;

— acordarea priorității cuvenite alocării resurselor adecvate pentru combaterea deșertificării și reducerii efectelor secetei;

— stabilirea de strategii și priorități în cadrul planurilor și/sau al politicilor de dezvoltare durabilă, pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei;

— abordarea cauzelor profunde ale deșertificării și acordarea unei atenții speciale factorilor socioeconomi care contribuie la procesele de deșertificare;

— stimularea formării conștiinței publice și facilitarea participării populației la eforturile pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei;

— crearea unui cadru favorabil prin consolidarea legislației aplicabile în vigoare sau prin adoptarea de noi legi și stabilirea politicilor pe termen lung și a programului de acțiune.

Strategia constituie și baza stabilirii măsurilor specifice de reducere a efectelor secetei și de dezvoltare regională ce se vor lua de administrația centrală și locală.

Strategia stabilește responsabilitățile de implementare și reglementare ale autorităților administrației centrale și locale, ale populației și agenților economici, precum și modul de cooperare la rezolvarea problemelor generate de secetă și implicarea tuturor factorilor.

c) Obiectivele strategiei

(i) Obiective generale

Obiectivul general al Strategiei îl constituie stabilirea atribuțiilor ce revin Guvernului României, autorităților administrației publice centrale și locale și utilizatorilor de apă și de terenuri, precum și a resurselor necesare realizării Programului național de acțiune pentru combaterea

fenomenelor de degradare a terenurilor, de secetă și deșertificare.

În acest sens se vor realiza următoarele:

— stabilirea de acțiuni eficiente la toate nivelurile de decizie;
— crearea unei concepții integrate în abordarea aspectelor fizice, biologice și socioeconomice ale proceselor deșertificării și secetei;

— dezvoltarea unei abordări cuprinzătoare care să se coroboreze cu programele de dezvoltare durabilă.

(ii) Obiective specifice

— Obiective economice

În plan economic se vor aloca resursele necesare prevenirii și reducerii efectelor secetei și asigurării condițiilor de continuare a activității în condiții de risc crescut al impactului lipsei de umiditate și acțiunii temperaturilor extreme.

— Obiective sociale

Persoanele individuale și locuințele vor avea create condiții de alimentare corespunzătoare cu apă potabilă, asigurare a confortului termic și a pragului de umiditate, aprovizionării cu alimente proaspete.

— Obiective de protecție a mediului

Obiectivul acestei strategii este acela de a constitui un document-cadru în vederea unei abordări sistematice și eficiente pe termen scurt și mediu a managementului secetei, având ca scop diminuarea efectelor sale asupra populației și adoptarea măsurilor de combatere pe termen lung a aridizării și deșertificării.

— Obiective sectoriale

A. Renaturarea prin reamenajarea Luncii Dunării și a zonelor de luncă ale unor râuri interioare

B. Crearea unor salbe de iazuri în zonele pretabile din Moldova, Muntenia, Oltenia, Transilvania și Maramureș

C. Reabilitarea amenajărilor de irigații existente și realizarea de noi amenajări

D. Reîmpădurirea și perdeluirea

E. Folosirea soiurilor de sămânță și material semincer cu rezistență sporită la secetă

F. Înființarea culturilor în funcție de prognoza meteo pentru anul agricol

G. Reorientarea spre culturi pretabile la zonele aride

H. Utilizarea unor tehnologii de lucru al solului pretabile în zonele aride

I. Protecția și utilizarea durabilă a solului

d) Implementarea Strategiei naționale pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei

(i) Planuri și programe

1. Programe de cooperare subregională și regională

În vederea punerii în aplicare a Strategiei, se vor elabora programe de cooperare subregională și regională constând în acțiuni specifice la nivel de bazine hidrografice, zone cu risc ridicat la secetă sau în pericol de deșertificare.

2. Programul național de acțiune pentru combaterea fenomenelor de degradare a terenurilor, de secetă și deșertificare

Programul național de acțiune pentru combaterea fenomenelor de degradare a terenurilor, de secetă și deșertificare reprezintă elementul central al Strategiei și cuprinde acțiuni vizând următoarele:

a) promovarea programelor de eradicare a sărăciei și asigurare a securității alimentare;

b) dinamica demografică, migrarea forței de muncă și asigurarea unui minim de condiții pentru continuarea desfășurării activității în condiții de secetă extremă;

c) managementul durabil al resurselor naturale; menționăm că pentru resursa „apă”, acesta se realizează în prezent prin planurile de management ale bazinelor hidrografice;

d) utilizarea practicilor agriculturii durabile;

e) exploatarea și utilizarea eficientă a diverselor surse de energie;

f) măsuri legislative și instituționale de implementare;

g) analiza sistemului informațional meteorologic, hidrologic și hidrogeologic pentru a face completările necesare monitoringului secetei meteorologice, agrometeorologice, hidrologice și hidrogeologice;

h) crearea de capacități de reacție;

i) educarea și sensibilizarea publicului.

3. Instrumente de diminuare a efectelor secetei

Efectele secetei se pot diminua prin adoptarea unui set de măsuri constând în următoarele:

Programe de evaluare

• Elaborarea de criterii ori modalități de declanșare a acțiunilor referitoare la secetă

• Elaborarea unui sistem de avertizare, program de monitorizare

• Realizarea inventarului datelor disponibile

• Stabilirea de noi rețele de strângere a datelor

• Monitorizarea furnizorilor vulnerabili de apă pentru public

Legislație/politici publice

• Pregătirea de documente cuprinzând puncte de vedere pentru legislativ privind aspectele de politici publice

• Aplicarea legislației adecvate în conformitate cu Directiva-cadru apă

• Adoptarea de legislație care să asigure împrumuturi garantate cu dobândă mică pentru agricultori

• Impunerea de limite dezvoltării urbane

Creșterea livrării de apă

Planificarea necesarului de apă

• *Schemele directe de amenajare a bazinului hidrografic*

Planificarea necesarului de apă se face prin intermediul schemelor directe ale bazinelor hidrografice. Schemele directe fixează într-o manieră generală și armonioasă obiectivele de calitate și cantitate a apelor în perioadele secetoase. În corelare cu prevederile schemelor directe se elaborează programe de măsuri care trebuie realizate pentru atingerea obiectivelor privind asigurarea protecției cantitative și calitative a apelor, apărarea împotriva acțiunilor distructive a apelor, precum și valorificarea potențialului apelor în raport cu cerințele dezvoltării durabile a societății și în acord cu strategia și politicile de mediu incluzând dezvoltarea lucrărilor, instalațiilor și amenajărilor de gospodărire a apelor.

În cadrul schemelor directe se fac prezentarea zonelor expuse la secetă și cuantificarea caracteristicilor secetei:

a) frecvența, durata, extinderea și intensitatea secetelor;

b) indicatori de secetă;

c) zonarea teritoriului bazinului hidrografic din punctul de vedere al riscului la secetă;

d) variația în timp și spațiu a secetei;

e) caracterizarea resurselor de apă în condiții de secetă;

f) populația afectată de fenomenele de secetă, pe județe, având la bază indicatorii de vulnerabilitate la acest fenomen.

• *Asigurarea resurselor de apă în perioada secetoasă*

Adoptarea de măsuri structurale și nestructurale pentru combaterea secetei prin asigurarea resurselor de apă

Măsurile structurale vor consta în propuneri pentru realizarea de noi infrastructuri ingineresti pentru:

a) creșterea capacității de stocare a apelor pentru asigurarea volumelor necesare în vederea acoperirii cerințelor de apă ale folosințelor: alimentarea cu apă potabilă și industrială, producerea de energie, irigații, zootehnie, navigație, piscicultură/acvacultură, cerințe ecologice și de mediu etc.;

b) crearea zonelor umede de-a lungul râurilor interioare și de-a lungul Dunării.

Măsurile nestructurale vizează:

c) dezvoltarea sistemului de monitoring al secetei;

d) asigurarea unui sistem performant de avertizare a secetei;

e) îmbunătățirea exploatarei lucrărilor care asigură sursele de apă ale folosințelor, inclusiv prin schimbarea categoriilor de folosință;

f) aplicarea măsurilor prevăzute în planurile de restricții în perioadele deficitare;

g) măsuri pentru stimularea consumatorilor spre mărirea randamentului instalațiilor existente, în vederea reducerilor pierderilor de apă, prin lucrări de întreținere și reparații curente și prin refacerea instalațiilor respective, re tehnologizare;

h) propuneri de măsuri administrativ-financiare pentru reducerea cerințelor de apă ale folosințelor și pentru încurajarea recirculării apei;

i) modelarea de scenarii pentru studiul distribuției resurselor de apă în zonele afectate de secetă și aridizare, prin prisma modificărilor și variabilităților climatice la scară globală, specifice zonei geografice a României.

Avertizarea publică/programele de educare

- Organizarea de întâlniri de informare privind seceta pentru public și pentru mass-media

- Implementarea de programe de avertizare privind conservarea apei

- Publicarea și distribuirea de broșuri/foi volante privind tehnicile de conservare a apei și strategiile de gestionare a secetei în agricultură

- Organizarea de seminarii privind aspectele deosebite referitoare la secetă

- Pregătirea de modele de ordine privind conservarea apei

- Înființarea unui centru de informații privind seceta.

Componența și atribuțiile acestuia se vor stabili de către Comitetul Național de Combatere a Secetei, înființat prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, cu referire strictă la perioadele de secetă.

Asistența tehnică

- Acordarea de consultanță furnizorilor de apă privind evaluarea vulnerabilității sistemelor de distribuție existente

Reducerea cererii/programe de conservare a apei

- Introducerea de stimulente economice mai puternice pentru investițiile private în domeniul diminuării pierderilor de apă

- Încurajarea reducerii pierderilor de apă la consumatorii casnici

- Îmbunătățirea utilizării apei și a eficienței aducțiunii acesteia

Programe de intervenție în caz de urgență

Se vor adopta măsurile ce decurg din obligațiile trasate de Uniunea Europeană pentru racordarea la sisteme centralizate.

(ii) Atribuții și responsabilități

A. Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale

a) elaborează, coordonează și aplică Strategia națională pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei;

b) coordonează, fundamentează, elaborează și actualizează Programul național de acțiune pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei;

c) coordonează aplicarea Programului național de acțiune pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei și evaluează periodic efectele, calitatea și eficiența acțiunilor întreprinse;

d) asigură cu prioritate fondurile necesare pentru aplicarea Programului național de acțiune, în cadrul bugetului aprobat anual;

e) elaborează prevederi pentru împăduriri, realizarea de perdele forestiere, reabilitarea terenurilor agricole;

f) elaborează prevederi pentru utilizarea tehnologiilor moderne pentru irigații;

g) elaborează prevederi pentru adaptarea culturilor agricole la noile condiții de secetă.

B. Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile

a) face propuneri de corelare a Programului național de acțiune pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei cu Strategia națională privind schimbările climatice și Planul național de acțiune privind schimbările climatice, Legea apelor, planurile bazinale de restricții și folosire a apei în perioade deficitare, regulamentele de exploatare a barajelor și lacurilor de acumulare, legislația privind calitatea apei, schemele directe de amenajare a bazinelor hidrografice (prin planuri de amenajare a bazinelor hidrografice — din punctul de vedere al cantității și prin Planuri de management al bazinelor hidrografice — din punctul de vedere al calității), care trebuie elaborate până la 22 decembrie 2009;

b) coordonează aplicarea măsurilor pentru consolidarea capacității naționale climatologice, meteorologice și hidrologice, precum și mijloacele de avertizare din timp privind seceta;

c) elaborează planurile de bazin hidrografic de gospodărire a apelor;

d) evaluează necesarul de apă la nivel național și zonal și propune măsuri pentru asigurarea acestui necesar.

C. Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor

a) participă la elaborarea unor studii complexe de fundamentare a politicilor de combatere a efectelor secetei prin mijloace specifice amenajării teritoriului și urbanismului;

b) asigură îmbunătățirea dotării cu echipamente a bazelor operaționale pentru intervenții în situații de urgență;

c) asigură îmbunătățirea dotării cu echipamente a bazelor operaționale pentru intervenții în situații de urgență prin Programul operațional regional — Axa prioritară 3 Îmbunătățirea infrastructurii sociale.

D. Ministerul Transporturilor

a) asigură managementul tipurilor de risc generator de situații de urgență provocate de secetă;

b) asigură plantarea perdelelor forestiere de-a lungul căilor de comunicații.

E. Ministerul Economiei și Finanțelor

— aplică prevederile Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare.

F. Ministerul Internelor și Reformei Administrative

a) inițiază și desfășoară campanii de conștientizare a publicului larg asupra cauzelor și efectelor secetei și asupra importanței strategiei, obiectivelor și programului de acțiune;

b) supraveghează aplicarea în teritoriu a Programului național de acțiune pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei și a Strategiei naționale pentru combaterea deșertificării și reducerea efectelor secetei.

G. Ministerul Sănătății Publice

a) organizează și coordonează activitatea de monitorizare a stării de sănătate a populației și relațiile cu factorii de risc de mediu;

b) propune măsuri de igienă și urmărește aplicarea acestor măsuri în zonele calamitate.

H. Administrația Națională de Meteorologie

a) asigură monitorizarea în flux operațional a evoluției rezervelor de umiditate din sol, pe baza măsurătorilor din cadrul rețelei de specialitate;

b) asigură elaborarea prognozelor și avertizărilor referitoare la evoluția condițiilor meteorologice și agrometeorologice, implicit fenomenul de secetă pedologică;

c) asigură diseminarea informărilor agrometeorologice în flux operațional către factorii decizionali și alți utilizatori de profil agricol;

d) elaborează periodic rapoarte privind starea de umiditate a solului și vegetația culturilor agricole în funcție de evoluția condițiilor meteorologice și agrometeorologice;

e) elaborează documentații privind aria de răspândire a fenomenului de secetă pedologică în anii agricoli excesiv de secetoși, pentru fundamentarea acordării despăgubirilor în caz de calamități;

f) elaborează hărți tematice privind aria de vulnerabilitate a zonelor de cultură la fenomenul de secetă pedologică, în scopul identificării arealelor cu risc extrem (hărți tematice la nivel național și regional);

g) analizează impactul schimbărilor climatice la nivel național în contextul schimbărilor climatice globale (situația actuală, scenarii posibile ale schimbărilor climatice viitoare proiectate la nivelul României);

h) elaborează studii și cercetări privind stadiul curent și perspectiva evoluției fenomenului de secetă pedologică la nivel național și pe regiuni agricole de referință, pe bază de indicatori și, indici de secetă, nivele și clase de risc.

I. Academia de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”

— coordonează activitatea științifică în domeniul creării soiurilor de plante rezistente la secetă, tehnologiei irigațiilor cu consumuri mici de apă, politicilor agricole care reduc pierderile de apă.

J. Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie (ICPA)

a) monitorizează calitatea solului;

b) identifică terenurile degradate;

c) propune soluții de ameliorare a solului și de amenajare a terenurilor degradate.

K. Institutul de Cercetări și Amenajări Silviculturale

a) realizează studii de fezabilitate și proiecte tehnice privind înființarea perdelelor forestiere de protecție, împădurirea terenurilor degradate și împădurirea altor terenuri pentru creșterea suprafețelor ocupate cu păduri;

b) realizează studii și cercetări privind rezistența speciilor lemnoase la secetă și a gradului de pretabilitate a acestora la diferite tipuri de soiuri.

L. Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Îmbunătățiri Funciare — I.N.C.D.I.F. — „ISPIF”

a) realizează studii de fezabilitate și proiecte tehnice privind reabilitarea amenajărilor de irigații existente și executarea altor lucrări de realizare a altor noi amenajări de irigații;

b) elaborează studii privind posibilitatea utilizării unor surse de apă alternative pentru alimentarea amenajărilor de irigații.

M. Regia Națională a Pădurilor (ROMSILVA)

— asigură materialul genetic forestier în vederea executării lucrărilor de împăduriri.

N. Administrația Națională a Îmbunătățirilor Funciare

a) realizează inventarul amenajărilor de irigații aflate în administrarea sa;

b) evaluează și propune lista lucrărilor de reabilitare a amenajărilor de irigații aflate în administrarea sa;

c) evaluează și propune lista amplasamentelor în care se pot realiza noi amenajări de irigații.

(iii) Informarea și educarea populației.

În vederea informării și educării populației în privința riscurilor și efectelor secetei, autoritățile responsabile cu gestionarea situației de urgență în caz de secetă vor elabora ghiduri, îndrumare, pliante, afișe cuprinzând informații referitoare la cauzele fenomenului de secetă, modalitățile de prevenire a acestora, precum și acțiunile de protecție și intervenție individuală și de grup.

Distribuția materialelor informative se face prin grija autorităților administrației publice locale, cu participarea activă a instituțiilor de cult și de învățământ.

Populația trebuie învățată cum să se comporte înainte de apariția fenomenului de secetă, în timpul acesteia și după trecerea fenomenului.

În vederea adaptării la secetă a comunității se vor realiza campanii de informare adaptate nevoilor specifice ale comunității.

(iv) Transmiterea și recepționarea mesajelor de avertizare pentru cazuri de deșertificare și secetă

Mesajele trebuie să precizeze clar și concis ce se întâmplă și unde, ce semnificație au ele pentru populația țintă și ce trebuie aceasta să facă. Aceste mesaje constituie semnalul pentru cei expuși riscului pentru ca aceștia să treacă la acțiune înainte ca seceta să se producă ori să atingă niveluri critice.

Specialiștii în mass-media vor fi consultați pentru ca mesajul să fie:

— scurt;

— ordonat, astfel încât să constituie cea mai importantă știre pentru populație;

— clar, simplu și să evite jargonul.

Mesajul trebuie să fie:

— pozitiv, axat pe ce să facem și nu pe ce să nu facem;

— să sugereze acțiunea și nu inacțiunea;

— să invite la sociabilitate și nu la izolare;

— să fie viguros.

Căile de diseminare a avertizării la secetă pot fi:

— mesaje radio;

— mesaje televizate, prezentate cu scris în mișcare, la știri sau în pauză;

— ziare locale sau regionale;

— telefon;

— fax;

— din ușă în ușă.

(v) Aspecte instituționale și legislative

— Elaborarea unui act normativ privind gestiunea fenomenului de secetă pentru protecția populației și a bunurilor

— Elaborarea unui act normativ pentru definirea proiectelor de interes național și de interes local și a modului lor de elaborare și de finanțare

— Elaborarea unui act normativ pentru clasificarea obiectivelor din punctul de vedere al gradului de protecție la secetă ce trebuie asigurat sau al riscului social acceptat

— Instituirea unei structuri guvernamentale, interministeriale care să asigure colaborarea „actorilor” și coordonarea lor

— Elaborarea unui act normativ pentru reglementarea activităților de voluntariat pentru cazuri de secetă

— Revizuirea legislației existente în domeniul managementului situațiilor de urgență generate de secetă

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI ȘI DEZVOLTĂRII DURABILE

ORDIN

privind modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare al Comisiei pentru acreditarea persoanelor fizice și juridice ca verificatori de mediu, aprobat prin Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 1.201/2006

În temeiul art. 5 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 368/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile,

ministrul mediului și dezvoltării durabile emite prezentul ordin.

Art. I. — Regulamentul de organizare și funcționare al Comisiei pentru acreditarea persoanelor fizice și juridice ca verificatori de mediu, aprobat prin Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 1.201/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 967 din 4 decembrie 2006, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Litera i) a articolului 8 se abrogă.**

2. **După articolul 8 se introduce un nou articol, articolul 8¹, cu următorul cuprins:**

„Art. 8¹. — Procedura de acreditare a persoanelor fizice și juridice ca verificatori de mediu este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul regulament.”

3. **După articolul 13 se introduce anexa la regulament, prevăzută în anexa la prezentul ordin.**

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului și dezvoltării durabile,
Silviu Stoica,
secretar de stat

București, 3 iulie 2007.
Nr. 1.100.

ANEXĂ
(Anexă la regulament)

PROCEDURA DE ACREDITARE a persoanelor fizice și juridice ca verificatori de mediu

CAPITOLUL I Prevederi generale

SECȚIUNEA 1

Obiectivul procedurii de acreditare și organismul competent

Art. 1. — Scopul prezentei proceduri este de a stabili principiile și criteriile pentru evaluarea persoanelor fizice și juridice care solicită acreditarea ca verificatori de mediu, potrivit prevederilor anexei V la Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului nr. 761/2001/CE din 19 martie 2001, care permite participarea voluntară a organizațiilor la schema comunitară de management și audit de mediu (EMAS), publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L114 din 24 aprilie 2001, denumit în continuare *Regulamentul european EMAS*.

Art. 2. — Organismul național competent pentru aplicarea prezentei proceduri este Comisia pentru acreditarea persoanelor fizice și juridice ca verificatori de mediu și de supraveghere a activității acestora, denumită în continuare *Comisia de acreditare*, constituită conform prevederilor art. 11 alin. (3) din Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 50/2004 privind Stabilirea procedurii de organizare și coordonare a schemelor de management de mediu și audit (EMAS) în vederea participării voluntare a organizațiilor la aceste scheme, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA a 2-a

Principiile și criteriile pentru evaluarea persoanelor fizice și juridice care solicită acreditarea ca verificatori de mediu

Art. 3. — (1) Prezenta procedură se aplică tuturor persoanelor fizice și juridice care solicită acreditarea ca verificatori de mediu și care îndeplinesc cerințele prevăzute la pct. 5.2 din anexa V la Regulamentul european EMAS și cerințele minime de competență prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Persoanele juridice trebuie să fie organisme acreditate pentru certificarea sistemelor de management de mediu.

(3) Persoanele fizice trebuie să fie recunoscute de către un organism acreditat pentru certificarea sistemelor de management de mediu.

Art. 4. — (1) Comisia de acreditare decide prin vot acordarea acreditării ca vericator de mediu, în baza:

a) evaluării documentelor de susținere a solicitării de acreditare a persoanelor fizice și juridice ca verificatori de mediu, denumită în continuare *solicitare de acreditare*;

b) punctajului obținut în etapa de precalificare, calculat conform sistemului de punctaj prevăzut în anexa nr. 2, și a rezultatelor obținute de solicitant în urma susținerii interviului.

(2) În procesul de luare a deciziei de acordare a acreditării ca vericator de mediu, Comisia de acreditare se bazează pe respectarea principiului imparțialității în luarea deciziilor și pe acordarea acreditării conform nivelului dovedit de competență a solicitantului.

Art. 5. — Domeniul de acreditare a verificatorilor de mediu este definit în conformitate cu clasificarea activităților economice conform Codului activităților economice naționale (CAEN) și este stabilit în funcție de competența verficatorului de mediu, corelată cu amploarea și complexitatea domeniului de activitate pentru care se solicită acreditarea.

Art. 6. — (1) În procesul de evaluare, Comisia de acreditare ia în considerare nivelul dovedit de competență a persoanelor fizice și juridice care solicită acreditarea ca verficatori de mediu cu privire la: pregătirea profesională, experiența în domeniul de acreditare solicitat, cunoștințele demonstrate în practică, instruirea și experiența în domeniul protecției mediului și al auditului de mediu, cunoașterea adecvată a procedurilor de audit, cunoștințe și abilități referitoare la tehnici și metode din domeniul managementului de mediu, evaluarea performanței de mediu, abilitățile de comunicare interpersonală, abilitățile de audit.

(2) Cunoștințele și abilitățile de înțelegere a metodelor privind evaluarea performanței de mediu a organizațiilor trebuie să acopere:

- a) terminologia în domeniul mediului;
- b) principiile de management de mediu și aplicarea acestora;
- c) instrumentele managementului de mediu și aplicarea lor;
- d) științe și tehnologii de mediu;
- e) abilitatea de a înțelege modul în care măsurile de prevenire, reducere și de control al poluării utilizate de organizație tratează aspectele de mediu semnificative ale organizației;
- f) legislația în domeniul protecției mediului.

Art. 7. — (1) În certificatul de acreditare se înscriu următoarele:

- a) numele persoanei fizice/denumirea persoanei juridice;
 - b) adresa/adresa sediului;
 - c) domeniile de acreditare a persoanei fizice/persoanei juridice;
 - d) data eliberării/expirării certificatului de acreditare.
- (2) Certificatul de acreditare se semnează de către președintele Comisiei de acreditare.

(3) Certificatul de acreditare este valabil 3 ani de la data emiterii.

CAPITOLUL II

Etapele acordării acreditării persoanelor fizice și juridice ca verficatori de mediu

SECȚIUNEA 1

Depunerea și conținutul documentelor de susținere a solicitării de acreditare

Art. 8. — (1) Solicitarea de acreditare trebuie să conțină cererea de acreditare ca verficator de mediu, conform modelelor prevăzute în anexa nr. 3, precum și următoarele documente de susținere a solicitării de acreditare:

- a) formularul privind instruirea și experiența în domeniul protecției mediului și al auditului de mediu, întocmit conform modelului prevăzut în anexa nr. 4;
- b) copie a actului de identitate;
- c) copii ale actelor doveditoare privind statutul persoanei juridice solicitante (certificatul de înregistrare eliberat de oficiul registrului comerțului, care să conțină și codul unic de înregistrare, certificatul constatator, actul constitutiv, organigrama);
- d) acte doveditoare privind statutul de angajat, pentru membrii colectivului de lucru al persoanei juridice solicitante

(copie a cărții/contractului de muncă sau contractului de colaborare);

e) copii ale diplomelor de studii care atestă pregătirea profesională;

f) copii ale certificatelor/actelor doveditoare care atestă absolvirea cursurilor de instruire/programele de formare profesională urmate în domeniul protecției mediului, respectiv al auditului de mediu, precum și apartenența la organisme profesionale în domeniul protecției mediului, respectiv al auditului de mediu;

g) documente care să dovedească experiența în domeniul auditului (dovada auditului), precum și în domeniul protecției mediului;

h) declarație pe propria răspundere că îndeplinește cerințele prevăzute în anexa V la Regulamentul european EMAS;

i) dovada achitării tarifului pentru acreditarea/extinderea domeniului de acreditare/reînnoire a acreditării ca verficator de mediu, conform anexei nr. 5.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) se înaintează Secretariatului tehnic al Comisiei de acreditare, constituit în cadrul Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, în 3 exemplare pe suport hârtie și pe suport electronic.

Art. 9. — (1) În termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii solicitării de acreditare, Secretariatul tehnic verifică îndeplinirea condițiilor minime necesare de studii, instruire și experiență profesională, pentru a stabili dacă solicitanții se pot precalifica sau nu pentru domeniul de acreditare solicitat.

(2) Secretariatul tehnic analizează documentele specificate la art. 8 alin. (1) și verifică dacă sunt îndeplinite următoarele cerințe:

- a) toate secțiunile relevante din cererea privind solicitarea de acreditare sunt completate corect;
- b) au fost depuse toate documentele de susținere a solicitării de acreditare;
- c) toate cerințele minime necesare de studii, instruire și experiență profesională, menționate în anexa nr. 1, sunt îndeplinite.

Art. 10. — Dacă cerințele prevăzute la art. 9 alin. (2) sunt îndeplinite, Secretariatul tehnic realizează, în termen de 5 zile, următoarele:

- a) înregistrează cererea de acreditare ca verficator de mediu în baza de date, precum și într-un registru special constituit și atribuie solicitantului un număr de înregistrare;
- b) comunică în scris Comisiei de acreditare și solicitantului începerea procedurii de acreditare;
- c) contactează președintele Comisiei de acreditare în vederea stabilirii datei de întrunire a Comisiei de acreditare. Termenul de întrunire a Comisiei de acreditare nu trebuie să depășească 30 de zile de la data înștiințării cu privire la începerea procedurii de acreditare.

Art. 11. — (1) Dacă cerințele prevăzute la art. 9 alin. (2) nu sunt îndeplinite, Secretariatul tehnic realizează, în termen de 5 zile, după caz, următoarele:

- a) comunică în scris solicitantului respingerea motivată a solicitării, concomitent cu returnarea documentelor depuse;
- b) cere în scris solicitantului completări la documentele depuse.

(2) Solicitantul are obligația să transmită completările la documentele depuse, în termen de 15 zile de la data înștiințării. Nerespectarea termenului și/sau transmiterea incompletă și/sau incorectă a documentelor solicitate atrag respingerea solicitării și returnarea documentației depuse.

(3) În cazul respectării prevederilor alin. (2), se aplică prevederile art. 10.

SECȚIUNEA a 2-a

Evaluarea solicitării de acreditare

Art. 12. — Începerea procedurii de acreditare, denumită etapa de precalificare, constă în analiza detaliată efectuată de către Comisia de acreditare a tuturor documentelor cuprinse în solicitarea de acreditare, care au trecut de analiza preliminară efectuată de Secretariatul tehnic.

Art. 13. — (1) Documentele de susținere a solicitării de acreditare trebuie să fie complete și corect întocmite de către solicitant și să prezinte Comisiei de acreditare toate informațiile necesare pentru luarea deciziei în cadrul etapei de precalificare.

(2) Dacă în etapa de precalificare se constată că:

a) există neclarități privind informațiile furnizate prin documentele de susținere a solicitării de acreditare, Comisia de acreditare, prin Secretariatul tehnic, solicită informații suplimentare asupra secțiunilor respective;

b) este necesară consultarea experților colaboratori, care să sprijine Comisia de acreditare în procesul de acreditare, Comisia de acreditare amână luarea deciziei privind precalificarea. În acest caz, întrunirea Comisiei de acreditare se reprogreamază în termen de 15 zile, timp în care realizează consultarea cu experții colaboratori;

c) solicitantul nu îndeplinește toate cerințele pentru precalificare, Comisia de acreditare, prin Secretariatul tehnic, procedează la respingerea solicitării de acreditare;

d) documentele de susținere a solicitării de acreditare sunt complete și corect întocmite de către solicitant și prezintă toate informațiile necesare precalificării, Comisia de acreditare, împreună cu Secretariatul tehnic, stabilește opțiunile pentru datele de susținere a interviurilor.

(3) Comisia de acreditare fixează un termen de 15 zile de la data înștiințării pentru primirea informațiilor suplimentare prevăzute la alin. (2) lit. a). În acest caz, întrunirea Comisiei de acreditare se reprogreamază în termen de 10 zile de la termenul de primire a informațiilor solicitate.

(4) Secretariatul tehnic înștiințează în scris solicitantul în legătură cu decizia și motivele luării deciziei în etapa de precalificare. În caz favorabil, comunică solicitantului datele de susținere a interviurilor, în termen de 5 zile de la luarea deciziei.

SECȚIUNEA a 3-a

Susținerea interviului

Art. 14. — (1) După promovarea etapei de precalificare, solicitantul susține un interviu al cărui conținut are la bază testarea nivelului de competență privind:

a) cunoașterea legislației europene și naționale privind schema comunitară de ecomanagement și audit EMAS;

b) cunoașterea și înțelegerea cerințelor legislative, de reglementare și administrative relevante pentru domeniul de activitate pentru care se solicită acreditarea ca verficator de mediu;

c) cunoașterea și înțelegerea aspectelor de mediu/aspectelor tehnice relevante de mediu pentru domeniul de activitate pentru care se solicită acreditarea ca verficator de mediu;

d) cunoașterea și înțelegerea funcționării generale a sistemelor de management de mediu, a cerințelor și metodologiei de audit de mediu, a standardelor relevante și a verificării informațiilor incluse în declarația de mediu;

e) abilitățile de comunicare interpersonală și abilitățile de audit.

(2) Testarea nivelului de competență al solicitantului în cadrul interviului se realizează printr-un chestionar elaborat de Comisia de acreditare. Punctajul maxim este de 100 de puncte, iar pentru promovarea interviului este necesară obținerea a minimum 75 de puncte.

SECȚIUNEA a 4-a

Respingerea solicitării de acreditare

Art. 15. — (1) Comisia de acreditare decide respingerea solicitării de acreditare ca verficator de mediu, în următoarele cazuri:

a) transmiterea incompletă și/sau incorectă a informațiilor suplimentare solicitate la art. 13 alin. (2) lit. a) sau nerespectarea termenului prevăzut la art. 13 alin. (3), din etapa de precalificare;

b) solicitantul nu a promovat interviul.

(2) Secretariatul tehnic informează în scris solicitantul, în termen de două zile lucrătoare de la data susținerii interviului, despre motivele respingerii solicitării de acreditare, odată cu returnarea documentelor depuse.

(3) În cazul respingerii solicitării de acreditare, solicitantul poate depune o nouă solicitare de acreditare ca verficator de mediu.

SECȚIUNEA a 5-a

Acordarea acreditării ca verficator de mediu

Art. 16. — (1) Dacă în urma parcurgerii etapei de precalificare, precum și în urma susținerii interviului se constată că solicitantul îndeplinește toate cerințele pentru obținerea acreditării, se decide acordarea acreditării ca verficator de mediu, prin votul majorității membrilor Comisiei de acreditare.

(2) În termen de două zile lucrătoare de la luarea deciziei de acordare a acreditării ca verficator de mediu, Secretariatul tehnic realizează următoarele:

a) întocmește certificatul de acreditare și îl înaintează președintelui Comisiei de acreditare spre semnare;

b) informează solicitantul despre eliberarea certificatului de acreditare ca verficator de mediu;

c) include verficatorul de mediu acreditat în Lista verficatorilor de mediu.

CAPITOLUL III

Suspendarea și anularea acreditării

Art. 17. — (1) Prin votul majorității membrilor săi, Comisia de acreditare decide suspendarea sau anularea, după caz, a certificatului de acreditare ca verficator de mediu, în situația în care:

a) Secretariatul tehnic înștiințează Comisia de acreditare despre sesizările motivate, primite de la agențiile teritoriale pentru protecția mediului, de la comisariatele teritoriale ale Gărzii Naționale de Mediu, în a căror rază de competență se află organizația, de la organizațiile implicate sau alte părți interesate, prin care se demonstrează că activitățile verficatorului de mediu nu s-au realizat într-o manieră corespunzătoare, conform atribuțiilor verficatorilor de mediu specificate la pct. 5.4 și 5.5 din anexa V la Regulamentul european EMAS;

b) Secretariatul tehnic înștiințează Comisia de acreditare cu privire la primirea unei declarații de retragere a acreditării, semnată de verficatorul de mediu, prin care se solicită anularea certificatului de acreditare;

c) în urma activităților de supraveghere a activității verficatorului de mediu, desfășurate de Comisia de acreditare, se constată că activitatea verficatorului de mediu nu s-a realizat într-o manieră suficientă care să garanteze că organizația îndeplinește cerințele necesare obținerii sau menținerii înregistrării EMAS.

(2) Secretariatul tehnic informează în scris verficatorul de mediu despre începerea motivată a procedurii de suspendare sau de anulare a acreditării.

(3) Comisia de acreditare se întrunește în termen de 15 zile de la data primirii informațiilor prevăzute la alin. (1), în vederea analizării lor. În funcție de natura și de amploarea nerespectării condițiilor legale necesare menținerii acreditării ca verficator de mediu, Comisia de acreditare suspendă sau anulează certificatul de acreditare.

Art. 18. — (1) Suspendarea certificatului de acreditare se realizează pe o perioadă de timp determinată, dar nu mai mare de 6 luni.

(2) Verficatorul de mediu trebuie să facă dovada luării acțiunilor corective și să solicite, în scris, Comisiei de acreditare ridicarea suspendării certificatului de acreditare, dar nu mai târziu decât termenul limită pentru care s-a dispus suspendarea.

(3) Comisia de acreditare poate să solicite punctul de vedere al părților interesate care au sesizat sau au constatat neconformitățile care au condus la suspendarea certificatului de acreditare și, în urma analizării documentelor de susținere a solicitării de ridicare a suspendării, să decidă în consecință.

Art. 19. — La data expirării termenului limită pentru care s-a decis suspendarea, Comisia de acreditare decide, cu votul majorității membrilor săi, anularea acreditării, dacă titularul în cauză nu a înlăturat neconformitățile.

Art. 20. — Secretariatul tehnic informează verficatorul de mediu în cauză, în scris, în termen de 5 zile de la luarea deciziei de suspendare sau de anulare a certificatului de acreditare, despre motivele și dovezile pe baza cărora s-a luat decizia.

Art. 21. — Titularul căruia i s-a anulat acreditarea ca verficator de mediu poate să solicite o nouă acreditare în condițiile respectării cerințelor legale necesare obținerii acreditării.

CAPITOLUL IV

Reînnoirea acreditării și extinderea domeniului de acreditare

Art. 22. — (1) Procedura de reînnoire a acreditării presupune parcurgerea procedurii de acreditare inițială.

(2) Solicitarea de reînnoire a acreditării se depune cu cel puțin 60 de zile înainte de data expirării certificatului de acreditare existent.

(3) În cazul în care Comisia de acreditare decide reînnoirea acreditării, Secretariatul tehnic emite un nou certificat de acreditare, valabil 3 ani de la data emiterii.

Art. 23. — (1) Solicitarea altor domenii de acreditare, prin extinderea acreditării, implică reluarea procedurii de acreditare de la etapa inițială.

(2) Extinderea domeniului de acreditare pentru persoanele fizice și juridice este limitată de competența necesară pentru executarea verificărilor în domeniile solicitate.

(3) Persoana juridică trebuie să aibă în colectivul de lucru specialiști cu calificarea și experiența corespunzătoare domeniilor pentru care se solicită extinderea domeniului de acreditare.

(4) Valabilitatea certificatului de acreditare emis inițial rămâne neschimbată în cazul extinderii domeniului de acreditare.

CAPITOLUL V

Soluționarea contestațiilor

Art. 24. — (1) Împotriva deciziei Comisiei de acreditare privind respingerea solicitării de acreditare, împotriva deciziei de suspendare sau de anulare a certificatului de acreditare solicitantul/verficatorul de mediu în cauză poate să depună contestație.

(2) Contestația se motivează în scris și se înaintează Secretariatului tehnic în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei.

(3) Comisia de acreditare se întrunește în vederea analizării contestației în termen de 10 zile de la depunerea acesteia.

(4) În urma analizării contestației, Comisia de acreditare decide, cu votul majorității membrilor săi, admiterea sau respingerea acesteia.

Art. 25. — (1) În termen de 5 zile lucrătoare de la data luării deciziei, Secretariatul tehnic informează contestatarul, în scris, asupra deciziei motivate de admitere sau de respingere a contestației.

(2) În cazul admiterii contestației, Comisia de acreditare dispune, după caz, acordarea acreditării, anularea suspendării, respectiv revocarea deciziei de anulare a certificatului de acreditare.

(3) Împotriva deciziei de respingere a contestației contestatarul poate depune o contestație finală adresată Comisiei pentru contestații.

Art. 26. — (1) Comisia pentru contestații se constituie la nivelul autorității publice centrale pentru protecția mediului și este alcătuită din 3 membri, independenți de Comisia de acreditare.

(2) Componenta nominală a Comisiei pentru contestații se aprobă prin ordin al ministrului mediului și dezvoltării durabile.

(3) Deciziile Comisiei pentru contestații se iau prin votul unanim al membrilor săi.

Art. 27. — (1) În cazul în care Comisia pentru contestații este de acord cu decizia Comisiei de acreditare, contestația se consideră respinsă. Secretariatul tehnic informează contestatarul, în termen de 5 zile lucrătoare, asupra respingerii definitive a contestației.

(2) În cazul în care Comisia pentru contestații admite contestația, această decizie este finală și obligatorie pentru toate părțile implicate.

CAPITOLUL VI

Supravegherea verficatorilor de mediu acreditați. Supravegherea verficatorilor de mediu acreditați în alte state membre care desfășoară activități de verificare pe teritoriul României

SECȚIUNEA 1

Supravegherea verficatorilor de mediu acreditați

Art. 28. — (1) Comisia de acreditare asigură respectarea continuă a cerințelor de acreditare a verficatorilor de mediu.

(2) Comisia de acreditare instituie modalități de supraveghere a verficatorilor de mediu acreditați pentru a monitoriza calitatea verificărilor efectuate de către aceștia, la intervale regulate, care nu trebuie să depășească 24 de luni.

Art. 29. — În vederea derulării modalităților de supraveghere, verficatorul de mediu acreditat are obligația să informeze Comisia de acreditare cu privire la:

a) orice schimbare care ar putea influența respectarea cerințelor de acreditare sau domeniul de acreditare;

b) începerea activităților de verificare în cadrul organizației, date privind organizația verificată, precum și perioada de desfășurare a verificării.

Art. 30. — Verificatorul de mediu transmite Secretariatului tehnic, în termen de 10 zile de la începerea activităților de verificare, în copie, următoarele documente:

a) proiectul de declarație de mediu întocmit de organizație;
b) raportul privind rezultatul analizei preliminare a documentelor prezentate de către organizație, a modului de realizare a auditului, situația implementării sistemului de management de mediu;

c) neconformitățile identificate în respectarea de către organizație a cerințelor legale;

d) programul privind frecvența verificărilor, stabilit în urma consultării cu organizația;

e) declarația reprezentantului legal al organizației pentru care se desfășoară verificarea privind acordul ca activitatea verificatorului de mediu să fie supravegheată de către Comisia de acreditare.

Art. 31. — (1) Modalitățile de supraveghere constau în:

a) analiza documentelor prevăzute la art. 30;

b) analiza prin sondaj a rapoartelor de verificare întocmite de către verificator;

c) verificări din punct de vedere al respectării reglementărilor de mediu, realizate la nivelul organizațiilor, prin reprezentanți ai agențiilor teritoriale pentru protecția mediului și ai comisariatelor teritoriale ale Gărzii Naționale de Mediu, la solicitarea Comisiei de acreditare. Reprezentanții agențiilor teritoriale pentru protecția mediului și ai comisariatelor teritoriale ale Gărzii Naționale de Mediu întocmesc un raport privind rezultatul supravegherii verificatorului de mediu, denumit raport de supraveghere, pe care îl transmit pe suport de hârtie și pe suport electronic Secretariatului tehnic al Comisiei de acreditare;

d) elaborarea și transmiterea la nivelul organizațiilor de chestionare cu privire la activitatea de verificare desfășurată de verificatorul de mediu;

e) urmărirea respectării programului de verificare planificat în urma consultării cu organizația;

f) solicitarea prin sondaj a actelor doveditoare privind statutul de angajat permanent, pentru membrii colectivului de lucru al persoanei juridice acreditate ca verificator de mediu, și a actelor doveditoare privind statutul persoanei juridice acreditate ca verificator de mediu (certificatul de înregistrare eliberat de oficiul registrului comerțului, care să conțină și codul unic de înregistrare, certificatul constatator, actul constitutiv, organigrama).

(2) Modalitățile de supraveghere depind de complexitatea informațiilor primite conform alin. (1) și de rezultatul altor supravegheri ulterioare desfășurate asupra verificatorului de mediu.

Art. 32. — (1) Dacă în urma activităților de supraveghere se constată că activitatea verificatorului de mediu nu s-a realizat într-o manieră suficientă care să garanteze desfășurarea activităților sale într-un mod obiectiv și imparțial, astfel încât organizația să îndeplinească cerințele necesare obținerii sau menținerii înregistrării EMAS, Comisia de acreditare înaintează raportul de supraveghere:

a) Comitetului Consultativ EMAS;

b) verificatorului de mediu în cauză.

(2) În urma rezultatelor activității de supraveghere și a consultării cu Comitetul Consultativ EMAS, Comisia de acreditare poate iniția procedura de suspendare sau de anulare a certificatului de acreditare a verificatorului de mediu în cauză.

SECȚIUNEA a 2-a

Supravegherea verificatorilor de mediu acreditați în alte state membre care desfășoară activități de verificare pe teritoriul României

Art. 33. — (1) Verificatorii de mediu din alte state membre care desfășoară activități de verificare în cadrul organizațiilor de pe teritoriul României trebuie să notifice, în scris, Secretariatului tehnic, cu cel puțin 4 săptămâni înainte, intenția lor de realizare a activităților de verificare pe care urmează să le desfășoare în cadrul organizațiilor de pe teritoriul României.

(2) Notificarea trebuie să fie însoțită de următoarele documente:

a) formularul completat al cărui model este prezentat în anexa nr. 6;

b) declarație pe propria răspundere că îndeplinește cerințele prevăzute în anexa V la Regulamentul european EMAS;

c) dovada achitării tarifului pentru supravegherea activității ca verificator de mediu, conform anexei nr. 5.

Art. 34. — (1) Prima supraveghere a verificatorului de mediu poate include prezența, pe durata desfășurării activității de verificare efectuate de către verificatorul de mediu, a reprezentanților agenției teritoriale pentru protecția mediului și ai comisariatului teritorial al Gărzii Naționale de Mediu, în a căror rază de competență se află organizația.

(2) Reprezentanții agenției teritoriale pentru protecția mediului și cei ai comisariatului teritorial al Gărzii Naționale de Mediu urmăresc:

a) corectitudinea realizării activității de verificare desfășurate de verificatorul de mediu, din punct de vedere al respectării de către organizație a reglementărilor de mediu;

b) cunoașterea de către verificatorul de mediu a legislației din domeniul protecției mediului;

c) modul de soluționare a problemelor legate de translație, dacă este cazul.

(3) Reprezentanții agenției teritoriale pentru protecția mediului și ai comisariatului teritorial al Gărzii Naționale de Mediu întocmesc un raport privind rezultatul supravegherii verificatorului de mediu, denumit raport de supraveghere, pe care îl transmit pe suport hârtie și pe suport electronic Secretariatului tehnic al Comisiei de acreditare.

(4) Secretariatul tehnic al Comisiei de acreditare înștiințează Comisia de acreditare cu privire la raportul prevăzut la alin. (3).

Art. 35. — (1) Dacă Comisia de acreditare constată că activitatea verificatorului de mediu nu s-a realizat într-o manieră suficientă care să garanteze desfășurarea activităților sale într-un mod obiectiv și imparțial, astfel încât organizația să îndeplinească cerințele necesare obținerii sau menținerii înregistrării EMAS, aceasta înaintează o copie a raportului de supraveghere:

a) verificatorului de mediu în cauză și organismului care i-a acordat acreditarea;

b) Comitetului Consultativ EMAS.

(2) În urma rezultatelor activității de supraveghere și a consultării cu Comitetul Consultativ EMAS, Comisia de acreditare transmite raportul de supraveghere spre analiză și rezoluție finală Forumului Organismelor de Acreditare de la nivel european.

CAPITOLUL VII Dispoziții finale

Art. 36. — Anexele nr. 1—6 fac parte integrantă din prezenta procedură.

CERINȚE
minime de studii, instruire și experiență profesională necesare solicitantului
pentru obținerea acreditării ca verificator de mediu

Verificatori de mediu — persoane fizice și persoane juridice

Nivel de competență solicitat	Instruire de specialitate*)	Experiență profesională*)
Verificator de mediu	Pregătire profesională de specialitate (mimim studii superioare)	Experiență în domeniul de acreditare solicitat (minim 5 ani)
	Instruire privind metode și tehnici de audit (curs de auditor de terță parte recunoscut la nivel european/internațional — minim 40 de ore de instruire)	Experiență în auditul sistemelor de management de mediu (3 audituri complete efectuate cu clienți diferiți în ultimii 3 ani pentru un total de cel puțin 15 zile de experiență în audit)
	Instruire în domeniul protecției mediului (minim 40 de ore de instruire efectuate în ultimii 3 ani)	Experiență în domeniul protecției mediului (minim 3 ani)

*) NOTĂ:

a) Solicitantul — persoană fizică și juridică — trebuie să prezinte actele doveditoare respectării cerințelor minime necesare pentru studii, instruire și experiență profesională pentru obținerea acreditării ca verificator de mediu.

b) În cazul solicitantului persoană juridică, fiecare membru al colectivului de lucru, pentru domeniul de acreditare solicitat, trebuie să respecte cerințele minime necesare pentru studii, instruire și experiență profesională pentru obținerea acreditării ca verificator de mediu.

SISTEM DE PUNCTAJ

Aspect	Verificator de mediu	
	Persoane fizice	Persoane juridice
Calificări profesionale în acord cu domeniul de acreditare solicitat sau domenii conexe acestuia:		
Diplomă universitară	40	40
Masterat	20	20
Doctorat	30	30
Participarea la cursuri de instruire efectuate în ultimii 3 ani (în domeniul auditului, protecției mediului)*):		
Curs de 5—7 zile	10	10
Curs de 8—14 zile	15	15
Curs cu durata de minimum 15 zile	20	20
Experiență în auditul sistemelor de management de mediu/verificare EMAS**):		
Realizarea de audituri pentru evaluarea SMM conform ISO 14001/verificări EMAS	60	60
Experiență în activități relevante din domeniul protecției mediului	20	20
Apartenența la organisme profesionale în domeniul protecției mediului, respectiv al auditului de mediu	5	5

*) Punctajul se multiplică cu numărul de cursuri efectuate.

***) Punctajul se multiplică cu numărul de audituri efectuate (se acordă 20 de puncte pentru fiecare audit efectuat; minimul necesar de puncte este de 60, aferente celor 3 audituri complete).

Punctajul minim necesar pentru etapa de precalificare în vederea obținerii acreditării/extinderii domeniului de acreditare/reînnoirii acreditării ca verficator de mediu

Punctaj minim — persoane fizice și juridice*)

Verficator de mediu	130 de puncte
---------------------	---------------

*) Persoanele juridice trebuie să întrunească punctajul minim de 130 de puncte pentru fiecare membru al colectivului de lucru.

ANEXA Nr. 3
la procedură

A. Cerere de acreditare/de extindere a domeniului de acreditare/de reînnoire a acreditării ca verficator de mediu adresată Comisiei de acreditare

— model —

Nr. de înregistrare ANPM:

Data:

PERSOANE FIZICE

Date personale privind persoana fizică	Locul de muncă
Titlul (dl, dna)	Instituția
Numele	Ocupația/Funția
Prenumele	
Data și locul nașterii	
Adresa de domiciliu	Adresa sediului
Seria și numărul actului de identitate	
Localitate	Localitate
Județ	Județ
Cod poștal	Cod poștal
Telefon/fax	Telefon/fax
E-mail	E-mail
<p>Atestare/certificare/acreditare anterioară*)</p> <p>☐ Sistem de management al calității</p> <p>☐ Sistem de management de mediu</p> <p>☐ Altele</p>	

*) Se anexează o copie a certificatului/documentului doveditor.

Nivelul de competență solicitat	Acreditare	Extinderea domeniului de acreditare	Reînnoirea acreditării	Domenii de acreditare (se completează codul CAEN și denumirea domeniului de acreditare)	
	Bifați	Bifați	Bifați	Existent	Solicitat
Verficator de mediu					

Prin prezenta solicit obținerea acreditării/extinderea domeniului de acreditare/reînnoirea acreditării ca verficator de mediu, conform prevederilor prezentei proceduri, și declar pe propria răspundere că îmi asum răspunderea pentru corectitudinea și completitudinea datelor și informațiilor furnizate în vederea evaluării și demarării procedurii de acreditare.

Întocmit la data	
Numele și semnătura solicitantului	

**B. Cerere de acreditare/de extindere a domeniului de acreditare/de reînnoire a acreditării
ca verificador de mediu adresată Comisiei de acreditare**

— model —

Nr. înregistrare
Data:

Nr. de înregistrare ANPM:
Data:

PERSOANE JURIDICE

Date privind persoana juridică	Persoana de contact
Denumirea	Numele
Nr. de înregistrare la registrul comerțului	Ocupația/Funția
Nr. de înregistrare CCIR	Compartimentul
Adresa sediului	Telefon
	Fax
Localitate	E-mail
Județ	
Cod poștal	Colectivul de lucru*)
Telefon	Număr total de membri:
Fax	
E-mail	
Reprezentant legal	
<p align="center">Atestare/certificare/acreditare anterioară**)</p> ☐ Sistem de management al calității ☐ Sistem de management de mediu ☐ Altele	

*) Se anexează lista cu membrii colectivului de lucru.

***) Se anexează copii ale certificatului/documentului doveditor pentru fiecare membru al colectivului de lucru.

Nivelul de competență solicitat	Acreditare	Extinderea domeniului de acreditare	Reînnoirea acreditării	Domenii de acreditare (se completează codul CAEN și denumirea domeniului de acreditare)	
	Bifați	Bifați	Bifați	Existent	Solicitat
Verificator de mediu					

Prin prezenta solicit obținerea acreditării/extinderea domeniului de acreditare/reînnoirea acreditării ca verificador de mediu, conform prevederilor prezentei proceduri, și declar pe propria răspundere că îmi asum răspunderea pentru corectitudinea și completitudinea datelor și informațiilor furnizate în vederea evaluării și demarării procedurii de acreditare.

Întocmit la data	
Numele și semnătura solicitantului (reprezentantului legal)	

FORMULAR
privind instruirea și experiența în domeniul protecției mediului și al auditului de mediu

— model —

1. Pregătirea profesională

Nr. crt.	Nivelul de clasificare a formei de învățământ (studii superioare, studii postuniversitare — master, doctorat etc.)	Numele și tipul instituției de învățământ	Perioada (de la — până la)	Diploma obținută (nr. .../din data)	Specializare

2. Cursuri de instruire/Programe de formare profesională urmate în domeniul auditului de mediu și protecției mediului

Nr. crt.	Numele și tipul instituției/organizației profesionale prin care s-a realizat formarea profesională	Titlul cursului	Perioada (de la — până la)	Tematica abordată	Document doveditor de absolvire (nr. .../din data)

3. Apartenența la organisme profesionale în domeniul protecției mediului, respectiv al auditului de mediu

Nr. crt.	Denumirea organismului profesional	Statutul în cadrul organismului	Descrierea sumară a activității desfășurate în cadrul organismului	Documentul doveditor al apartenenței la organisme profesionale (nr. .../din data)

4. Prezentarea experienței în domeniul de acreditare solicitat

Nr. crt.	Numele și adresa angajatorului	Perioada angajării	Tipul activității sau sectorul de activitate	Cod CAEN	Funcția sau postul ocupat	Principalele activități și responsabilități

5. Experiența relevantă în auditul sistemelor de management de mediu

Nr. crt.	Participare la audituri de mediu, conform EN ISO 14001 (denumirea organizației auditate)	Durata pregătirii auditului înainte și după/la fața locului (nr. zile)	Domeniul de activitate auditat	Cod CAEN	Nr. membri în echipă	Descrierea lucrărilor efectuate

6. Experiența relevantă în domeniul protecției mediului

TARIFE
pentru acreditarea/extinderea domeniului de acreditare/reînnoirea acreditării ca verficator de mediu

Scopul lucrării sau al serviciului care se prestează	Tipul lucrării sau al serviciului care se prestează		Cuantumul în lei al tarifelor care se încasează*)				
			Persoane juridice (membri în colectivul de lucru)				Persoane fizice
			>25	11—25	5—10	<5	
0	1		2	3	4	5	6
1. Îndeplinirea atribuțiilor de secretariat tehnic al Comisiei de acreditare a persoanelor fizice și juridice ca verficatori de mediu	Verificarea și analiza preliminară a documentelor depuse	în vederea solicitării acreditării/reînnoirii acreditării	1.400	1.100	800	500	200
		în vederea extinderii domeniilor de acreditare	1.300	1.000	700	400	100
2. Analiza documentelor în cadrul Comisiei de acreditare a verficatorilor de mediu	Analiza detaliată a documentelor depuse	în vederea solicitării acreditării/reînnoirii acreditării	3.000	2.500	2.000	1.500	500
		în vederea extinderii domeniilor de acreditare	2.500	2.000	1.500	1.000	500
3. Susținerea interviului		în vederea solicitării acreditării/reînnoirii acreditării	2.000	1.500	1.000	500	300
		în vederea extinderii domeniilor de acreditare	1.000	700	500	300	100
4. Supravegherea activității verficatorului de mediu			500				

*) a) Tariful pentru îndeplinirea atribuțiilor de secretariat tehnic al Comisiei de acreditare și tariful pentru supravegherea activității verficatorului de mediu se achită la depunerea documentelor în contul Agenției Naționale pentru Protecția Mediului.

b) Dacă solicitantul a trecut de analiza preliminară efectuată de Secretariatul tehnic, tariful pentru analiza documentelor în cadrul Comisiei de acreditare și pentru susținerea interviului se achită în contul autorității publice centrale pentru protecția mediului înainte de începerea etapei de precalificare.

FORMULAR DE NOTIFICARE

A. Date privind verficatorul de mediu*)

Nume		
Adresa	Strada, numărul	
	Localitate	
	Județ	
	Cod poștal	
Țara		
Telefon/fax		
E-mail		
Verficator de mediu		☐ Individual (persoană fizică)
		☐ Organizație (persoană juridică)
Alte atestări/certificări/acreditări		☐ Sistem de management al calității
		☐ Sistem de management de mediu
		☐ Altele
Certificat de acreditare ca verficator de mediu (nr./din data)		

*) Se anexează copii ale certificatului/documentului doveditor pentru fiecare membru al colectivului de lucru.

B. Detalii privind acreditarea ca verficator de mediu

Organismul național de acreditare (Denumire, adresă, date de contact)	
Domeniile de acreditare ca verficator de mediu (lista conform codului CAEN)	
Restricții	

C. Componenta nominală și competența membrilor colectivului de lucru**a) Componenta nominală**

Nr. crt.	Numele și prenumele membrilor colectivului de lucru

b) Competența în domeniul EMAS*)

Numele și prenumele

Pregătirea profesională

Cursuri de instruire/Programe de formare profesională urmate în domeniul protecției mediului

Prezentarea experienței de muncă

Experiența relevantă în domeniul protecției mediului/auditului sistemelor de management de mediu

*) Se completează pentru fiecare verficator de mediu care participă la verificarea și validarea informațiilor.

D. Informații privind organizația pentru care se desfășoară activități de verificare și validare în calitate de verficator de mediu*)

1. Date privind organizația		
Denumire		
Nr. de înregistrare la registrul comerțului		
Adresa sediului	Strada, numărul	
	Localitate	
	Județ	
	Cod poștal	
Telefon/Fax		
Adresa de e-mail		
Persoană de contact Responsabil declarație de mediu (nume, date de contact)		
Reprezentant legal		
Codul CAEN al activităților		
Categoria de activități care cade sub incidența legislației privind prevenirea și controlul integrat al poluării (se va marca corespunzător)	DA	NU
Situația reglementării din punct de vedere al protecției mediului	Tipul actului	Numărul actului
Număr de angajați		
IMM (se va marca corespunzător)	DA	NU
2. Descrierea organizației		
Descrierea activității organizației/amplasamentului pentru care se solicită verificarea și validarea informațiilor		
Organigrama organizației		
Planul de situație al amplasamentului		
Subcontractori		
Alte certificate obținute	☐ Sistem de management al calității ☐ Sistem de management de mediu ☐ Altele	
Perioada de desfășurare a verificării (programul de verificare)		

*) Se completează pentru fiecare amplasament în parte.

E. Măsuri privind aspectele legale și de translație

Competența privind cunoașterea legislației naționale din domeniul protecției mediului și altă legislație relevantă	
Competența privind translația	

Prin prezenta declar pe propria răspundere că îmi asum răspunderea pentru corectitudinea și completitudinea datelor și informațiilor furnizate.

Întocmit la data	
Numele și semnătura verificatorului de mediu (reprezentantului legal)	

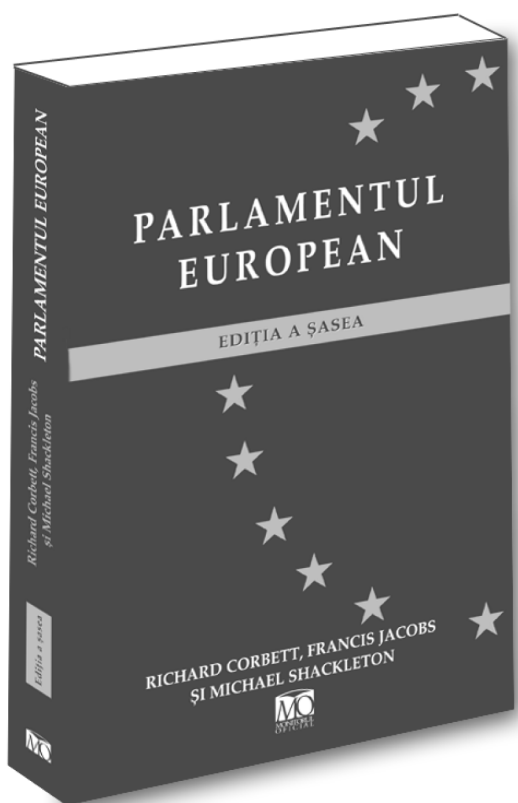
★

RECTIFICĂRI

În anexa la Ordinul ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 920/2007 pentru aprobarea Listei nominale a beneficiarilor Legii nr. 269/2004 privind acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de calculatoare, pentru anul 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 bis din 20 iunie 2007, se fac următoarele rectificări (care nu aparțin Redacției „Monitorul Oficial”, Partea I):

— la poziția 1375, în coloana „Unitatea de învățământ”, în loc de: „*Colegiul Național V. Alecsandri Bacău*” se va citi: „*Școala cu clasele I—VIII «Spiru Haret» Bacău*”;

— la poziția 1403, în coloanele „Localitatea unității” și „Localitatea de domiciliu”, în loc de: „*Barsanesti*” se va citi: „*Bârsănești*” și în coloana „Unitatea de învățământ”, în loc de: „*Școala cu clasele I—VIII nr. 1 Birsanesti*” se va citi: „*Colegiul Tehnic «Petru Poni» Onești*”.

Monitorul Oficial R.A. vă semnaleză apariția cărții „Parlamentul European“, un ghid extrem de util al singurei instituții din Uniunea Europeană aleasă prin vot direct.

De la prima sa apariție, în anul 1990, *Parlamentul European* este lucrarea etalon referitoare la această instituție, reprezentând un instrument de lucru esențial atât pentru cei care își desfășoară activitatea în cadrul acestuia, cât și pentru cei implicați în probleme ce îl vizează sau doresc să înțeleagă rolul său în continuă creștere în Uniune. Fiecare ediție este rezultatul colaborării dintre cei trei autori, astfel oferindu-se publicului o sinteză a multitudinii informațiilor despre modul real de funcționare a Parlamentului. Actualizarea ediției de față a fost făcută cu scopul de a evidenția impactul pe care evenimente precum extinderea Uniunii Europene din mai și alegerile europene din iunie 2004 l-au avut asupra Parlamentului European, implicațiile unei posibile ratificări a Tratatului Constituțional, dar și pentru a reflecta o serie de schimbări semnificative în procedurile Parlamentului.

Nr. pagini – 416

Preț 52 lei

Achiziționare directă: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bl. P33, parter, sectorul 5, și librării.

Lansare comenzi:

- ◆ Fax: 318.51.15; 318.51.09
- ◆ E-mail: marketing@ramo.ro; libraria@ramo.ro
- ◆ Poștă: Monitorul Oficial R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, cod poștal 012329

Comanda se transmite însoțită de copia ordinului de plată - contul bancar al Monitorului Oficial R.A. este RO55RNCB0082006711100001, deschis la Banca Comercială Română - Sucursala Unirea. Se poate solicita transmiterea coletului și cu plata ramburs.

Pentru relații suplimentare, vă rugăm să sunați la tel. nr. 318.51.16; 318.51.28/29/31 int. 234; 0749 090 081.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

